

Egyetemeres 20 éve

A Budapesti Egyetemi és Főiskolai Lelkészség lapja

Veni, lumen cordium... *

A TARTALOMBÓL:

VEZÉRCIKK

- Közösség: az út önmagamhoz, a másikhöz és Istenhez

NAGYVILÁG

- Új lakóhely, jaj de jó!
- Erdő Péter beszéde a teremavatón
- Székely János finoman helyre tette a kommentelőket

VELÜNK TÖRTÉNT

- Nyárindító buli
- Interjú Rácz Katóval a Közítáborról
- Interjú Palásthy Istivel
- Interjú Marx Tamással
- Beszámoló a közis kenuzásról
- Beszámolók a közítáborról

ELMÉLKEDÉSEK

- Lisieux-i Szent Teréz, egyházdoktor
- A Jézus ima és története
- Az európaiságról – Szent Benedek szellemében

„Egyetlen gyenge, beteg nővérenek, aki képtelen elviselni a vallásos élet nehézségeit, ezt írja: „Biztosíthatlak róla, hogy a jó Isten sokkal jobb, mint ahogy gondolod, megelégszik egy pillantással, egy szerető sóhajjal... Ami engem illet, könnyűnek találok a tökéletességet gyakorolni, mert megértettem, hogy nem kell mást tenni, mint Jézust a szívünkbe fogadni...”

(7. oldal)

„Imádkozzál és dolgozzál” – szokták mondani Szent Benedek szerzeteseiről. A Regulának kulcsszava azonban számunkra, bencések számára a béke, a Pax: „Keresd a békét és járj utána!” Régi meghatározás jut eszembe: a béke az a nyugalom, ami a rendezettségéből származik („tranquillitas ordinis”).

(13. oldal)

TAGJAINKKAL TÖRTÉNT

- Tábor Hegyi Napok
- Egy bakancslistás hely, avagy beszámoló Taizé-ről

MÁSOK ÍRTÁK — NEKÜNK TETSZETT

- Közzétették az ifjúságszinódus munkadokumentumát: a fiatalok hiteles egyházat akarnak
- 6 Reasons to be a priest
- Kockáztassatok megfontoltan
- A pillanat, amikor rádöbbsz, hogy amúgy az egész a szeretetről szól

KULTÚR OLDALAK

- Recept
- Versek
- Viccek
- Fuvolaima
- **Fejtsd meg és nyerj!**

AJÁNLÓ

- Szentségimádás iskolája
- Keresztény könyvek a Facebookon - olvasd és írd róla!
- Egyetemisták szakácskönyve

Vezércikk

Közösség: az út önmagához, a másikhoz és Istenhez

Ildikó testvér

Idén nyáron részt vettem a közitáborban, és lelkesen bekapcsolódtam a tájfutásba. Mindenkitől azt hallottam és azt gondoltam, hogy ez csak séta lesz. Mindenesetre az is volt benne. Elképesztő szép tájakon vágtunk keresztül, elhagyva a gondosan kijelölt turistautat, hogy megtaláljuk a bójákat és mielőbb célba érjünk. Volt, amikor könnyebben haladtunk és sokat viccelődtünk, volt amikor elfáradtunk, elcsüggedtünk, elcsendesedtünk. Ilyenkor az út, függetlenül a valóságtól elviselhetetlenül nehéznek tűnt. Az egyik ilyen elfáradásnál, amikor már több, mint egy órája sikertelenül kerestük a 9-es bóját eszméltem rá, hogy tulajdonképpen mibe is keveredtem. Magamtól biztosan nem hagytam volna el a kijelölt turistautat, és teljeséggel elképzelhetetlen lett volna, hogy bemelegedjek a nyakig érő csalánosba, vagy le-föl másszak dombokat, egy vacak bójáért. De mindezekre a többiekkel együtt képes voltam, sőt élveztem ezt a kalandos utat. A közösségi élet is sokszor hasonló ehhez a tapasztalathoz, együtt sokkal többre lehetünk képesek, mint egyedül. Együtt a közös célt is könnyebben elérhetjük. Éppen ezért jó és szükséges, hogy közösségbe tartozzunk, mert a közösség út önmagunkhoz, út a másikhoz és legfőképpen út Istenhez.

1. A közösség: a növekedés helye – út önmagunkhoz

A közösség jó, ha olyan tud lenni, ami segíti az egyént abban, hogy felfedezze adottságait, értékességét, de tud olyan biztonságot is adni, amiben ráláthatunk korlátainkra, sebeinkre, töredzettségeinkre. Mindez azért szükséges, hogy igazabb önismeretre jussunk, és így teljesebb életre. Felfedezzük azt a rendkívüli kincset, amik mi magunk vagyunk, se előttünk se utánunk a világtörténelemben nem teremtett. Önmagunk megismerése nem öncélú tevékenység, hanem út Istenhez.

Az igaz önismeret vezet igaz Isten ismeretre és őszinte, mély, szoros istenkapcsolatra. Segítség lehet ehhez az úthoz, ha feltesszük magunknak ezeket a kérdéseket: Miben vagyok én ajándék csoportom számára? És mi az, amiben ebben a tanévben változni szeretnék?

2. A közösség: a nyitottság helye – út a másikhoz

A keresztény közösség abban különbözik a baráti társaságtól, hogy nem szimpátia alapján, hanem a közös cél érdekében jön létre. Feltételez egy nyitottságot a tagok részéről a másik felé, amiért olykor keményen meg kell dolgozni. Rányílni a másikra lehetőség arra, hogy valóban megismerjük a másikat, és igaz, tartós barátságok alakuljanak ki. Egy-egy ember megismerése tángítja a látásmódunkat és Isten gazdagságából is megsejtet valamit.

3. A közösség: Az Istennel való találkozás helye – út Istenhez

Istennel való kapcsolatunk olykor könnyű, azaz szívesen időzünk, beszélgetünk Vele, de olykor nehéz, távolinak érezzük őt, és ilyenkor erőt vesz rajtunk a magány és az elkeseredés. Mindkét esetben nagyon fontos a közösség megerősítő és megtartó ereje. Különösen fontos, hogy jöjjünk a közti alkalmakra, keressük a találkozás lehetőségét Istennel, amikor nehéz hitünket megélni, amikor elcsüggedtünk, elfáradtunk. A tájfutás során, amikor már nagyon elfáradtam, és legszívesebben visszafordultam volna, egy kedves, biztató mondat az egyik útitársamtól újult erővel töltött el, és így közösen, együtt érhetünk célba.

Örülök, hogy az elkövetkező tanévben együtt futathatunk, haladhatunk a cél felé. Remélem ez az út mindannyiunkat Istenhez vezet egyre közelebb.

„Legyen részetek benne!”

Új lakóhely, jaj de jó!

Nagyvilág

Sinka Domonkos (tejszín)

Ettől a tanévtől kezdve végre saját teremben tarthatjuk a köziket. Igencsak ideje volt megépíteni a 200 fő befogadóképességű termet, hiszen sokan még emlékeztek a templomban való nyomorgásra, az alagsori ebédekre és táncos közikre. Hosszú út vezetett az első tervektől a terem elkészültéig, tudhattuk meg István atyától a teremavató ünnepségen elmondott beszédében. A szentmisét Erdő

Péter bíboros tartotta. Mi, ünneplő fiatalok a szentmise után átvonultunk az új terembe, ahol az épület megáldása után egy agépét fogyasztottunk el. Az est fénypontja a torta volt. Nagyon reméljük, hogy az új közösségi termünkben nem csak a köziket, hanem több más MKK-s programot tarthatunk, mint például a tánciskolákat, vagy az MKK keretében szervezett Szentségimádás iskoláját.

Erdő Péter beszéde a teremavatón

Magyar Kurír

Nagy örömmel emlékezünk meg Szűz Máriának mint a keresztények segítségének emléknapjáról. A lepantói győzelem után 1571-ben V. Szent Piusz pápa a hívek imáiba ajánlotta a „Keresztények Segítségé” megszólítást. Azóta mondjuk ezt az invokációt a Loretói Litániában. Liturgikus ünnepként VII. Piusz rendelte el a mai napot, mert franciaországi fogságában Szűz Máriához, mint a Keresztények Segítségéhez fohászolt. A jelképes értékű 1812-es évben, amikor Napóleon megtámadta Oroszországot és csapatai már Moszkva alá értek, tábornokai messzelátóval figyelték a város falait. Azt látták, hogy a moszkvaiak körmenetet tartanak és a falakon körbehordozzák Szűz Máriának egy híres ikonját, a Kazanyi Istenszülő képét. Tréfálkozni kezdtek és azt mondták: „Micsoda babonás emberek ezek, lássuk, megvédi-e őket Szűz Mária!” Eleinte úgy tűnt, hogy a gúnyolódóknak lett igaza. A borogyinói csatáról a franciák győzelmi jelentést küldtek Párizsba. Ma is látni Franciaországban emlékműveken az úgynevezett moszkvai csata emlékét Napóleon győztes ütközeteinek sorában. És a franciák bevonultak Moszkvába. A pusztítás hatalmas volt, végül is leégett a város jó része, de a győzelemmel már nem tudtak mit kezdeni, és több mint 200 éve közmondásossá vált Napóleon nagy seregének pusztulása az orosz télben.

Annak a hajdani nagyon megszenvedett győzelemnek az emlékére Moszkvában hálából templomot építettek a Megváltó Krisztus tiszteletére. De ennek a templomnak a sorsa is ugyanezt a mélyebb üzenettel teli, tragikus hullámmást mutatja. 1937-ben Sztálin földig romboltatta a templomot, hogy

a vallásnak még az emlékét is eltörölje. És persze annak az emlékét, hogy valakik egyszer a győzelmet Isten segítségének és Szűz Mária közbenjárásának tulajdonították. Aztán szinte rögtön kitört a II. világháború és a szovjet vezetés az ortodox egyházhoz fordult, hogy lelkesítsék az embereket a haza védelmére. Az üldözött orosz egyház, amelynek addigra több száz püspökét és sok ezer papját legyilkolták, teljesítette Sztálin kérését. Moszkvától észak-keletre, a Szent Szergej monostorban, azon a helyen, amit a szovjet időkben Zagorsknak neveztek, kiállítás foglalkozik az ortodox egyház történetével. Ott láttam azt a néhány soros levelet, amelyben Sztálin köszönetet mondott az ortodox egyháznak a háború alatt nyújtott segítségéért. De a valódi igazságtétel sokkal később mutatkozott meg igazán. A lerombolt moszkvai székesegyházat 80 év után újraépítették, mert valakik, talán egyre többen, rádöbbenek arra, hogy az emberek és a népek sorsát mégsem csak mi magunk intézzük – szerencsére! –, hanem van Ura a történelemnek és van különös segítője és gondviselője a keresztény embereknek és közösségeknek: a Boldogságos Szűz Mária.

Az I. világháború után itt, Budapesten rájöttek arra, hogy minden vereszeség és minden csapás után, a kereszténységből meríthetünk reményt a megmaradásra, az újjászületésre. Arra, hogy talán emberibbé tegyük magunk körül az életet. Az akkori lelkesedés hozta létre a katolikus egyetemi ifjúság két nagy intézményét: a budai és a pesti Szent Imre Kollégiumot. Aztán jött az újabb háború, az államosítások. Jött az oktatást és a szellemi életet kizárólagos uralma alá hajtó ideológia.

Nagyvilág

Jöttek azok a hosszú azok a hosszú évtizedek, amikor a kereszténységről és a katolicizmusról csak múlt időben illett beszélni. És minden változás ellenére manapság újra meg újra felmerül, hogy a hitünkről beszélni vajon ildomos-e.

Közben létrejött az Egyetemi Lelkészség, szerény szervezeti háttérrel és szűkös feltételekkel. De a Gondviselés útja kifürkészhetetlen: sok-sok nehézség és gyötördés után ma azt ünnepehetjük, hogy lesz majd egy szép közösségi központja az egyetemi lelkipásztori munkának. Hogyan is segítette a Szűz Anya a kereszténységet? Először is, közbenjárására tudott egyáltalán túlélni sokszor a keresztény közösség. Szörnyű áldozatok ellenére is mindig megújult a keresztény élet, hol a világ egyik, hol a másik részén. Egészen úgy, ahogyan Jézus ígérte: „Ha pedig üldöznek az egyik városban, meneküljete a másikba! Bizony mondom

nektek: nem járjátok végig Izrael városait, mire eljön az Emberfia” (Mt 10,23). De a fizikai fennmaradáson túl a lelki megújulásra, a szellemi és lelki életképességre is gondja van Szűz Máriának, a Keresztények Segítségének.

Kérjük az ő közbenjárását, hogy az egyetemi lelkeszség közössége és egész fiatalságunk meglássa a keresztény hit erejét és világosságát a mai élet gyorsan változó helyzeteiben. Hogy mindnyájan megérezzük: konkrétan, a mi életünkben igenis eligazítást és erőt jelent a hitünk, hogy ettől lehet igazán értelmessé és boldoggá az életünk.

Isten áldja az egyetemi lelkeszség minden papját és munkatársát, és minden fiatal, aki részt vesz az Egyetemi Katolikus Közösség életében! Boldogságos Szűz Mária, Keresztények Segítsége, könyörögj értünk! Ámen.

Székely János finoman helyre tette a kommentelőket

Brenner János boldoggá avatása kapcsán a nyugat.hu tudósított arról, hogy a szombathelyi emlékművön korábban meglévő vörös csillagot ideiglenesen kereszt váltotta fel. Ez a változtatás csak pár napig tartott, azonban pont elegendő volt ahhoz, hogy szélsőséges indulatokat váltson ki a kommentelőkből. A Szombathelyi Egyházmegye vezetőjeként Székely János püspök nyílt levélben reagált a kereszténységet ért vádakra.

Kedves Honfitársaim!

Kissé meglepett, amit többen a kereszténység történelmi szerepéről írtak.

Volt, aki azt írta, hogy a kereszténység nevében több mint 800 millió embert gyilkoltak meg a történelem folyamán. Egyesek pedig úgy vélekedtek, hogy a templomokon belül jámborkodhatunk, de onnan ne jöjjünk ki, mert veszélyesek vagyunk a társadalomra. Azt is olvasom a bejegyzések között, hogy a gyerekeket majáliszolni kell vinni, nem jámborkodásra tanítani.

Engedjék meg, hogy röviden megpróbáljak válaszolni és elmondani, ahogyan én látom. **A keresztények valóban követtek el sok-sok bűnt, néha szörnyűségeket is a történelem folyamán. Ez a kereszténység nagy szégyene és fájdalma azóta is.** Azonban talán jó, ha reálisan látjuk ezeknek a történelmi bűnöknek a nagyságrendjét és természetét. A boszorkányüldözésnek kb. 50 ezer áldozata volt Európa teljes történelme folyamán. Ebből az 50 ezer kivégzett emberből kb. 1 ezer volt az, akit egyházi bíróság ítelt el (ennek többsége is protestáns bíróság volt, nem katolikus). A többi világi bíróságok, városok, fejedelmek bíróságai ítelték el. (Vö. Merzbacher, F., „Hexenprozeß”, Le-

xikon für Theologie und Kirche 5 [ed. J. Höfer – K. Rahner; Freiburg im Bressgau 1986] 316-319; Mikat, P., „Inquisition”, Lexikon für Theologie und Kirche 5 [ed. J. Höfer – K. Rahner; Freiburg im Bressgau 1986] 698-702.).

„A sokat emlegetett spanyol inkvizíciónak teljes története folyamán összesen kb. 3000 halálos áldozata volt (Kamen, H., The Spanish Inquisition [New Haven 20144] 253; Hesemann, M., Sötét alakok [Budapest 2009] 168). Szörnyűség az, amit műveltek, de nem milliókat érintett. A kereszties háborúk megindítása Európa népeinek kétségbeesett védekezési kísérlete volt azzal az iszlám hódítással szemben, amely szinte teljesen leradírozta Észak Afrika és a Közel Kelet virágzó népeit a térképről. Ha nem lett volna a kereszties háborúk kétségbeesett kísérlete, akkor valószínűleg a Mohácsi vész és Magyarország iszlám megszállása kb. 200 évvel előbb történik meg, és akkor valószínűleg Magyarország ma már nem létezne.”

Az Amerika felfedezése és gyarmatosítása során elkövetett népirtások nem a kereszténységből fakadtak. A papok igen gyakran a bennszülött, indián lakosság védelmére keltek a pénzéhes hódítókkal szemben. Egyébként itt is a legnagyobb pusztítás az angol területeken történt. Ahol spanyol vagy portugál (azaz katolikus) országok hódítottak, ott hatalmas indián népek (guarani, aimara, kechua) megmaradtak mind a mai napig (Vö. Bartusz-Dobosi L., Jezsuiták és conquistadorok harca az indiánokért a XVII-XVIII. században; Budapest é. n.). A kereszténység bűnei közé tartozik még a 30 éves háború, a felekezeti villongá-

Nagyvilág

sok. Azonban nem a kereszténység miatti háború sem az angol – ír konfliktus (hanem az írek az angol hódítás ellen, illetve az Írországhoz tartozásért próbáltak fellázadni), sem a horvát – szerb háború a 90-es években. (Hasonlóan nem a kommunizmus áldozatai közé számítódnak pl. a II. Világháborúban a szovjet hadsereg által megölték, így a Don kanyar magyar áldozatai, mert nem az ideológia miatt, hanem egy honvédő háborúban ölték meg őket a szovjet hadsereg katonái). Összefoglalva: vannak áldozatai a kereszténységnek a 2000 éves történelme folyamán, de nem tízmilliók.

A 20. század borzalmas vérzivatarai pontosan két olyan ideológia következményei (nácizmus és kommunizmus), amelyek gyökeresen istentagadók voltak, gyűlölték a vallást.

A kommunista diktatúra áldozatai a szovjet diktatúra kiépítése során megölték (kb. 20 millió meggyilkolt polgára a volt Szovjetuniónak), a kínai és más távol keleti diktatúrák kiépítésének áldozatai: összesen kb. 100 millió ember (vö. Stéphane Courtois et al.: Le livre noir du communisme – Crimes, terreur, répression, Robert Laffont, Paris 1997).

A kereszténység történelmi gyümölcsei a következők: az ingyenes iskola és a kórház intézményének feltalálása, az emberek egyenlőségére épülő nyugati jogrend és szociális háló, a klasszikus művészetek, az Európában berobbanó óriási tudományos és technikai fejlődés, a rabszolgaság megszüntetése és még sorolhatnánk. **Javaslom a kedves kommentelőknak, hogy nézzenek rá egy pár percre a földgömbre, és csodálkozzanak el azon, hogy a Földünk ott a legszebb és legélhetőbb, ahol**

a kereszténység megtermékenyítette a kultúrákat. (Vö. de Rosa, G., Vallások, szekták és a kereszténység, Budapest 1994, 140).

Ha ebben kételkednek, akkor javaslom, hogy költözzenek el az iszlám országok valamelyikébe, vagy Afrikába, Kínába, és azt hiszem, tapasztalni fogják a különbséget. Istenhívő, az Önök megfogalmazása szerint jámborkodó emberek voltak I. Kant, S. Kierkegaard, M. Blondel, H-L. Bergson, K. T. Jaspers, P. Ricoeur, V. S. Szolovjev, N. Bergyajejev, E. Lévinas, I. Newton, W. T. Kelvin, L. Pasteur, J. A. Fleming, G. Mendel, J. C. Maxwell, A. Einstein, G. Marconi, C. G. Jung, E. Schrödinger, W. Heisenberg, M. Eigen, Abdus Salam, E. H. Erikson, V. Frankl, M. Planck, F. O. Collins, J. S. Bach, L. van Beethoven, L. Tolsztoj, F. M. Dosztojevszkij, P. Claudel, G. Bernanos, T. S. Eliot, G. K. Chesterton, A. Szolzsenyicin, G. Green, S. Undset, G. Papini, A. J. Cronin, Ady Endre, József Attila, Pilinszky János, II. Rákóczy Ferenc, Széchenyi István, A. De Gasperi, R. Schuman és K. Adenauer.

Remélem nem bánják, hogy ezek az emberek néha kimerészkedtek a templomokból, és tettek valamit az emberiségért. Talán a Földünknek ma is szüksége volna hasonló „jámborkodó” emberekre.

Tisztelt Honfitársaim! Valóban történtek a kereszt nevében embertelenségek is. Azonban a kereszt mégis az emberiség legdrágább, legfontosabb, legszentebb szimbóluma. Isten, a Teremtő szeretetét hirdeti, aki úgy szeretette a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda érte. A kereszt két karja átöleli az egész világot, a kedves kommentírókat is.

Sok szeretettel,

Székely János püspök

„A hit segít, hogy megértsük az élet értelmét: Isten velünk van és végtelenül szeret minket.”

Ferenc pápa

Lisieux-i Szent Teréz, egyházdoktor

Elmélkedések

Fordította: Virág Fanni (bronz)

„Érzem, hogy a misszióm hamarosan kezdetét veszi: a küldetésem, hogy megszerettessem a jó Istent úgy, ahogy én szerettem őt, a lelkeknek adjam az én kis utamat.”

Miért lett Teréz egyházdoktor? Teréznek köszönhetően ma felidézhetjük – új módon – a II. Vatikáni Zsinat egyik legjelentősebb megállapítását: a szentség egyetemes meghívó jelét.

Nagyon rövid, de tartalmas élete során végig a szentség titkát kereste – elégedetlen volt az akkor terjedő válaszokkal – míg egyre szilárdabban értette és élte meg, hogy az út a szeretet, mivel az magában foglalja, és leelözi az összes többi utat. Ahogy XII. Piusz pápa rámutat, magát az Evangéliumot, az Evangélium szívét találta meg, a maga vonzerejével és frissességével. Valóban, Isten a szeretet, ahogy azt az egész Újszövetség mondja, de Teréz meggyőződése, hogy ez azt jelenti, hogy Isten szeretetre vágyik, jó neki, ha szeretik, így minden más értekezés Istenről, minden más ösvény hozzá eltéríthet az útról. Így megfordul az ember és Isten, aki az Atya, kapcsolatát vizsgáló nézőpont: ez az Isten eseng a szeretetünkért, és ahogy a tékozló fiú történetében számunkra nagyon nehéz megérteni az Atyát, aki csak szeretni, várni, megbocsátani tud, büntetés helyett pedig ünnepséget rendez, az idősebb fivér pedig folyamatosan ellenkezik, akárcsak mi magunk.

Az a kevés tanítvány (néhány novícia, nővér-társ, két misszionárius), aki elfogadta ezt, amit Teréz „az én utamnak” hív, pár évtized alatt nagy tömeggé bővült: ma egyháztanítónak, azaz egyházdoktornak hívják, és azt gondolják, hogy ezt az ősi felfedezést az egész emberiség körében el kell terjeszteni. Ennek a spirituális szemléletváltásnak három aspektusát lehet elkülöníteni, amelyekben egyértelműen kitűnik a forradalmi, felforgató karakter, amit a kis apáca átélt és tanúsított, ugyanakkor azt is felfedik, hogy még most is mennyire ki vagyunk téve az arisztokratikus, szelektáló spiritualitás makacs támadásainak.

1. A gyengeség a szeretet helye. El kell hinnünk / meg kell győződnünk róla, hogy szegények és gyengék vagyunk, és engednünk kell, hogy azok is maradjunk, erőtlenek, mert a gyengeség a legjobb tulajdonság, amivel vonzhatjuk Isten szeretetét. Tekintve, hogy a szeretet jellemzője a leereszkedés, Isten nem fél a törékenységtől, a tehetet-

lenségtől, a gyengeségtől... Sőt, ezek azok a kiemelt helyzetek, ahol meg tudja mutatni az ő irgalmas szeretetét, feltéve, hogy azt teljes bizalommal fogadják. Ez Teréz egyik központi meggyőződése, amit saját bőrén tapasztalt, és szenvedéllyel hirdetett. Ez nem belenyugvás vagy restség/lustaság, mivel

Teréz meglepő elszántsággal invitál, hogy adakozzuk, tegyünk erőfeszítéseket a hétköznapokban, a kis dolgokban, amik átszövik a való életet, de ne aggódjunk, hogy az eredmény elmarad vagy csekély lesz. Egyetlen gyenge, beteg nővérenek, aki képtelen elviselni a vallásos élet nehézségeit, ezt írja: „Biztosíthatlak róla, hogy a jó Isten sokkal jobb, mint ahogy gondolod, megelégszik egy pillanattal, egy szerető sóhajjal... Ami engem illet, könnyűnek találok a tökéletességet gyakorolni, mert megértettem, hogy nem kell mást tenni, mint Jézust a szívünkbe fogadni... Ha nagy dolgok véghezvitelére lenne szükség, igen szánni valóak lennénk.”

Az életszentségre való egyetemes hívás, végre Isten szemszögéből nézve, azt jelenti, hogy közel és távol lévőkre, szentekre és bűnösökre, kicsikre és nagyokra... mindenkire, kivétel nélkül, kiárad Isten irgalmas, atyai/anyai szeretete, és ha van is preferencia, azok a legszegényebbek, és nem a legszentebbek. Teréz szívében ebből két megdönthetetlen meggyőződés születik:

– nem szükségesek a saját érdemek és tettek ahhoz, hogy kiérdemeljük Isten szeretetét, sőt, minden művünkben van hiba, így nem ez az az út, amelyen át elnyerhetjük Isten szeretetét;

– a tökéletesség eléréséhez elég elismerni saját semmisségünket és gyermekként Isten karjaiba omlani, megadni magunk: az én utam a bizalom és a szeretet.

Ez a belső tapasztalat elvezeti egy egzis-

Elmélkedések

tenciális és érzelmi összetartozáshoz minden emberi helyzettel, ami meglepő a maga idejében, amikor az ideológiák és a hit ellentétei még az Egyházon belül is merevek voltak. Elér oda, hogy magába fogadja generációja kulturális és egzisztenciális tényezőit. A hit alagútjához ér, amelyet már 16 évesen sorsaként fogott fel, és végül annál az asztalnál találja meg a helyét, ahol a fájdalom, a keserűség, a kételkedés keserű kenyerét eszik, együtt ülve a bűnösökkel, materialistákkal, racionalistákkal... a kicsikkel, a szegényekkel – akik hangját és szenvedő panaszait haláláig hallani fogja magában.

2. Üres kezek: a szentség mérőeszköze. Ebben a mennyiségi és minőségi megfordulásban relativizálódnak és értelmüket veszítik a szentség fokai. A spirituális út szakaszai, a tökéletesség fokai, az ima szintjei és átjárásai, a feladatok, a sötét éjjelek vagy a fényes nappalok, a belső elképzelések és kifejezések... kiüresednek, éppen azért, mert a kicsik és gyengék számára elérhetetlenek. Teréz nem értékeli le ezeket, csakúgy, mint bizonyos szentek az érzékiség elfojtását, penitenciáját sem. Csupán meggyőződése, hogy nem neki

valók. Ő más utat talált, ami sokkal egyszerűbb és biztonságosabb, ugyanakkor épp annyira könnyű, mint amilyen szélsőséges. Teréz nem érti, hogy ez egy hosszú, korszakos megtisztulás gyümölcse, ami a kor kultúrája által Hans Urs von Balthasar egy karmelitának írva állítja: „Ma, amikor a széles körű kultúra – régen keresztény – már nem foglalja magában a hitbéli cselekedetet, ez egyre nehezebb lesz. Ez az oka annak, hogy sok fiatal mindegyelőtt hitbéli tapasztalatot akar. Kissé olyan, mint amikor a farizeusok előbb csodát követeltek, hogy aztán higgyenek. Közösségi (csoport, felekezet, mozgalom) vagy személyes tapasztalatot akarnak. Ez pszichológiailag érthető, de a hitbéli cselekedet önmagunk Istennek való teljes odaadását jelenti, így nincs benne személyes támasz vagy bizonyosság. És ha ez a cselekedet Krisztus követésévé válik (aki magára vette a világ bűneit még azzal az érzéssel is, hogy Isten megfélemezett róla), az ég és a föld közti lebegésnek tűnhet. Ahogyan a kis Teréz földalatti útján, anélkül, hogy tudná, hogy halad-e, vagy vége lesz-e. Azt hiszem, mindenelőtt a tapasztalás aspektusa az, amit Isten elnyom (azt úgymond közel tartja magához), és ezért a karmelita létezését egy bizonyos félhomály jellemzi.”

Így Teréz arra a meggyőződésre jut, hogy csak üres kézzel érhet el Istenhez, úgy, ahogy a világ szegényei, sőt, kézen fogva őket.

3. A kis utcában: a bűnösök, akik nem sértik Istent. Marad azonban egy probléma, vagy inkább kétely, ami sokáig kínozza Terézt. A bűn eltávolít Istentől. Teréz maga is így nevelkedett: de az Istennel és az Evangéliummal való mély és teljes bensőségesség megtapasztalása már megváltoztatta őt, és egyre inkább meggyőzte, hogy ebben az állításban van valami túlzás. Ha a szentség tényleg inkább Isten anyai/atyai és örök szeretete irántunk, mintsem a mi válaszuk, mint ahogyan azt Jézus példája és szavai igazolták, akkor vannak olyan bűnösök, amik igazából nem sértik Istent – és vannak bűnösök, akik nincsenek távol Istentől. Éppen azért, mert Jézus hozzájuk közeledett, az ő asztalukhoz ment kenyérért, velük beszélgetett barátian, gyengéden, elnyerte a bizalmukat, akár csodálva, akár botránkozva nézték is őt a farizeusok vagy néha maguk a tanítványok – és ma mi is.

Ez egy nagyon törekeny tapasztalat, mert

megvan a veszélye, hogy rosszul értelmezik, de Teréz félelem nélkül állítja, mert nélkülözhetetlen az ő evangéliumi kis útjának megértéséhez: „Úgy tűnik, Jézus könnyen megadja a kegyelmet, hogy nem sérti meg többé, vagy elkövet olyan hibákat, amik nem sértik őt, csak alázatosabbá és erősebbé teszik a szeretetet.” A lelkek könnyen elveszítik békéjüket ezzel az erénnyel (a tisztasággal) kapcsolatban. A büszkeség kísértése sokkal veszélyesebb – és a jó Istent sokkal inkább sérti, amikor valaki megadja magát, mintha valaki vétkezik, akár súlyosan is a tisztaság ellen, mert tekintettel van sérülékeny természetünkre, míg a büszkeségért való elbukásra nincs magyarázat. A tisztaság ellen való kísértés csak alázatossá tehet/megalázhat, éppen ezért inkább jót tesz, mintsem rosszat. Megint csak a teológus Balthasar megjegyzi: „a keresztény spiritualitás eddig nem ismert mást, csak az egyszerű, lineáris fokozást a halálos bűntől, a bocsánatos bűnön át, a legkisebb tökéletlenségig, végül a tökéletes/feddhetetlen ártatlanság állapotáig. Teréz immár egy új tapasztalást értelt meg magában és az általa ismert emberekben: vannak olyan bűnök, amik nem bántják Istent, vagyis nem távolítanak el tőle, mivel nem sértik őt.” Sőt, vannak egyenesen olyan bűnök, amiket jobb elkövetni, semmint nem átélni a megbánás üdvösségét és a felismerés/hálaérzet/lelkifurdalás könnyeit. Ez a meglepő felismerés szorosan kötődik az ő evangéliumi gyerekkorához. Ez az, ami egy racionális erkölcsi értelmezésben ellentmondásos lenne, nagyon is lehetséges a szeretet élettapasztalatában, az evangéliumi paradoxon fényében, ha segít odahelyezni magunkat Isten karjaiba.

A „Kis Út” úgy mutatkozik meg a spiritualitás történetében, mint a végső lemondás mindarról, ami az új szövetségben, vagyis a Jézusban az Atyával való kapcsolatban a múlhatatlan farizeizmusból még mindig jelen van bennünk. A nem álszentségként/képmutatásként értendő, afarizeizmus mi csak következmény, hanem önhittségként, ami az emberi hatalomvágyra utal a vallásos, aszkéta, erkölcsi eszközöket illetően. Teréz folyamatosan ezeket igyekszik leleplezni, legyőzni, mivel ezek helytelenek, megkülönböztetőek (gazdagságok, amik helytelenné tesznek), mivel egyszerre választanak el Istentől és a gyenge testvérektől.

Szeretni: az egyetlen nem elválasztó hivatás. Teréz azt kutatja, hogyan lehet a legteljesebb módon szeretni az Urat és a testvéreket: ezek a kielégítetlen vágyak mártírként kínozták őt, és az Evangéliumban keresett választ: „érzem magamban a harcos, a pap, az apostol, a doktor, a mártír hívását/küldetését... Érzem magamban a pap hivatását... de habár azt kívánom, hogy pap legyek, csodálom és irigylem Szent Ferenc alázatosságát, és érzem magamban az küldetést, hogy kövessem őt, visszautasítva így a papság magasztos rangját.” Ő akar, és nem akar: egyszerre akarja az összes hivatást, ugyanakkor érzi az összeférhetlenségüket. Teréz így az egyetlen hivatást keresi, ami nem oszt meg: a szeretetet. Erre teszi fel az életét, és minket is erre hív. Arra legalábbis képesek vagyunk, hogy felismerjük az idevágó hivatásainkat – amiket meg kell élnünk – az ott lévő megosztó/elválasztó gyökeret, és a lehető legjobban megtisztítsuk. Ő, az apáca, aki tüdővészben haldoklik, aki fél lábbal már az élet túloldalán van, minden vágya egy új hivatásért kiált, ami nem részrehajló, mint a többi: azért, ami a legközelebb áll Jézushoz. Ez a lehetőség maga Isten, és valóban azt olvassuk, hogy „Isten a szeretet, és aki a szeretetben marad, Istenben van” (1Jn 4,16). Akinek sikerül követni a példáját, a mi hétköznapi életünkben, és nyitott e javaslat, ezen evangéliumi út felé, lassan-lassan egy megváltozott étellel lép le róla. Ő, Teréz ezt alázatosan akarja tanítani nekünk, ő a mi kis „tanárnőnk”.

A Jézus ima és története

Kovács Bernadett (tejszín)

A következő néhány sorban szeretnék nektek bemutatni egy számomra igen kedves imamódot és annak történetét. Bizonyára sokan hallottatok már a Jézus-imáról, amit a Szív szüntelen imájának is neveznek. Ha még nem, akkor most itt a remek alkalom. ☺

A cikk megírásának gondolata az idei közitábor után született meg bennem, amikor is egyik kedves barátomnak készítettem épp csotkit. Eszembe jutott, a táborban milyen sokan kérdezték tőlem, mi is ez, hogyan készül, hogyan lehet segítségünkre mindennapi imaéletünk során. Így hát eldöntöttem, ezen kérdések megválaszolása úgy a legegyszerűbb, ha írok róla nektek.

A történet egészen régi időkig nyúlik vissza, s valamelyest Szent Pál szavai is közrejátszanak létrejöttében, hiszen ő is biztatott bennünket, hogy szüntelenül imádkozunk. Az ima kialakulásának számtalan története ismert, az orosz ortodox irodalomban úgy tartják, hogy Nagy Szent Antalnak egy látomásban megmutatta egy angyal, a kézimunkázást, hogyan formálhatja eszközzé az imádság közben észlelt szétszórtság ellen. Egy másik legenda szerint egy szerzetes csomókat kötött egy kötéltre, melyet arra használt, hogy a kánon szerint előírt napi imáit pontosan elvégezze, de szegény erőfeszítése hiábavaló volt, mert az ördög minduntalan kioldotta a csomókat. Ekkor sietett segítségére egy szent angyal, aki megtanította a szerzetest arra, hogyan lehet a csomókat egymásra tevődő kereszt formájában megkötni, így az ördög, ezt már nem volt képes kioldani. ☺

És akkor mi köze van a csotkinak a Jézus-imához?

Amint az a legendákból is kiderül, az ima során segítségünkre van egy általában gyapjúfonalból készített eszköz, ezt nevezzük csotkinak. Ennek érdekessége, hogy általában ajándékba készítik, mivel készítése közben azért a személyért mondják az imát, akinek a csotkit szánják. Épp ezért részesítik előnyben ezeket a kegytárgyboltokban kapható változatoknál. Úgy tartják, az az igazi csotki, amit csendben, imádkozva fonnak, s mivel imába merülve kötik, ezért áldást és védelmet jelent azok számára, akik a csuklójukon hordják és a Jézus-ima

mondása közben használják. Színe általában fekete, ez a bűnbánat és az alázat színe, de bármilyen színben készülhet. Létezik belőle 33 szemes, 50 szemes, 100 szemes és 300 szemes változat is. Ennek magyarázata pedig a következő: 33 Krisztus földi éveinek száma. Szorozzuk meg hárommal, mert akkor lesz teljes (Szentháromságra utal) és hogy könnyebb legyen vele számolni, egy bónuszt is kap.☺ A 300 szemesnél ugyan ez a helyzet, csak a 100 szemest szorozgatjuk a "tökéletességre" törekedve.

Érdekesség még, hogy készülhet fából is (Ferenc pápa ilyen hord ☺), de az igazi azt mondják, az,

amit fonalból készítenek. Fonnak fehér színben is, ezt viszont csak szüzek viselhetik.

Miért csotki a neve?

Az oroszok „tchotki”-nak nevezik, ami egy „számolni” jelentésű szóból ered, de a régi szláv elnevezés „vervitsa” volt, ami zsineget, vagy „lestovka”, ami létrát jelent.

A szavak a szerzetesi beavatás során, amikor átadják az eszközt a testvéreknek, a szláv rítusban ezek: „Vedd testvér a lélek kardját,

amely Isten ígéje, a Jézusnak mondott szüntelen imához; mert Jézus Neve mindig az elmédben, a szívedben és az ajkaidon kell, hogy legyen."

Na és akkor mi is a Jézus ima?

A csotki használata az egyik legegyszerűbb és egyben legnehezebb imamód is. Ugyanis semmi mást nem kell tenni, mint a szemekre a Jézus-imát mondani, mely egyik "alap" változata így hangzik: "Uram, Jézus Krisztus, Élő Isten Fia, könyörülj rajtam, bűnösön!" De rengeteg egyéb variánsa van, mint pl. "Uram, irgalmazz!" "Én Uram, én Istenem!" "Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam!" "Hiszek Uram, segíts hitetlenségemen!" "Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek!", stb. Az, hogy ki milyen imádságot választ, az teljesen rá van bízva. Érdemes legelőször az "alap" verzióval kezdeni, aztán majd kialakul, hogy kinek mi az imája. ☺

Ez az egyszerű része, kicsit bonyolítsunk rajta: az a cél, hogy az ima során ne gondoljunk semmire, csak arra, hogy vagyunk (létezzünk) és Isten is létezik velünk. Töltsük Vele az időt, de ne kérjünk Tőle semmit, ne bűneinket terítsük ki Elé, legalábbis ne ekkor! Az imádság lényege ebben az esetben az, hogy csak Istenre koncentráljunk és csak Vele legyünk. Tehát ez az ima nem más, mint elcsöndesedés az Ő jelenlétében. Ahogy **Vianney Szent János** mondta: „Nézem Istent, és Ő néz Engem.” Ennyi az egész! Szép, csöndes imádás, egyesülés az Úrral!” ☺

A gyakorlat eredetileg a keleti egyházban terjedt

el, de később rengeteg nyugati misztikus is használni kezdte, természetesen saját szívére formálva a szavakat. **Assisi Szent Ferenc** éjszakánként ezt ismételte: "Deus meus et omnia" vagyis Istenem, mindenem. **Szent Brúnó** a karthauziak alapítója így imádkozott: "O bonitas" vagyis Ó, isteni jószág. **Xavéri Szent Ferenc** rendtársai arról számoltak be, hogy a nagy szent haldoklása alatt szüntelenül a következő mondatot ismételte: "Uram, Jézus Krisztus, Dávid fia, könyörülj rajtam." Egy novíciátusbeli nővér pedig a következőképp imádkozott: „Jézus Szentséges Szíve, bízom benned.” A Jézus Ima gyakorlatát **Loyolai Szent Ignác** is javasolja lelkigyakorlatos könyvében mégpedig úgy, hogy azt tanácsolja, a gyakorlatozó légzésének ütemére ismétlegessen egy számára kedves fohászt! Hogy hogyan gyakorold és tedd magadévá ezt az imát, arról **Anthony de Mello** jezsuita atya a következőképp ír:

„Azt tanácsolom, hogy válassz magadnak valamilyen fohászt, amelyet szívesen ismételsz egész nap. Próbáld meg magadban egész nap ismételni - miközben eszel, járkálsz, fürdesz, stb. Engedd, hogy az általad kiválasztott szavak ("Uram, Jézus Krisztus, könyörülj rajtam", vagy bármi más) visszhangozzanak a fejedben.

Ne törődj azzal, hogy a szavak csak mechanikus ismétlésnek tűnnek. Azt javaslom, kérjétek magát az Urat, hogy vezessen benneteket a megfelelő szöveg kialakítására.

Nagy jelentősége van annak, hogy Isten neve szerepeljen a fohásban. Isten neve ugyanis szentségi, s különleges erőt ad az imának. A keleti keresztény mesterek nagy fontosságot tulajdonítanak saját szövegeiknek, különösen a "Jézus" és az "irgalom" szavaknak, melyek aztán a legkülönbözőbb jelentésű összetételekben jelennek meg. Az "irgalom" jelentése mellesleg nemcsak a bűnök megbocsátására korlátozódik, hanem jelenti Isten kedvességét és szerető mivoltát is.

De ahogy már mondtam is, választhatsz bármilyen fohászt, ami neked tetszik.

Elmélkedések

Lényeges azonban, hogy ragaszkodj a már meglévő fohászodhoz, ne változtasd gyakran! Sokak kedvence a "Jézus szentséges szíve, bízom benned." vagy "Uram, Jézus Krisztus, jöjjön el a te országod!", "Én Uram, én Istenem", "Istenem, mindenem". De ismételgetheted csak Jézus nevét is. Csak egy szó, amelyet különféle érzelmekkel ismételgethetsz: szeretettel, imádván, elragadtatva, dicsőítve, töredelmesen.

Bármilyen lesz is fohászszöveged, sokat segít, ha ritmusos, mert ez segít abban, hogy az ima mélyebbre, lényünk középpontjába kerüljön. Fontos, hogy az imát sietség nélkül, lassan, ütemesen ismételd, különösen jó, ha légzésedhez igazítod! pl. „Uram, (belégzés) Jézus, (kilégzés) stb.”

Természetesen rengeteget lehetne még írni róla, sok lelki vezető és szerzetes foglalkozott már a témával, alább néhány könyvcímet és weboldalt találtok, amik segítségével még jobban elmerülhettek a témában! Ha bátorságot és kedvet kaptatok ehhez a csodás imához, kérjétek meg valamelyik ismerősötöket, aki ismeri a kötési technikát, hogy készítsen nektek csotkit és már kezdhettek is. Remélem segítettem és meghoztam a kedvet, hogy így kerüljétek közelebb Istenhez!

☺

Hasznos oldalak:

<http://www.chotki.hu/cikkek/a-jezus-imarol/ismerteto-a-jezus-imarol/5.-katolikusok-a-jezus-imarol.html> (ez a legjobb oldal, bibliai háttérrel és sokféle cikkel a témában)

https://malkav.blog.hu/2013/07/20/a_szuntelen_imadsag_hogyanja

https://xinaf.blog.hu/2012/10/17/vak_vezet_vilagtalant_205

<https://tisza-szivvel.blogspot.com/2011/04/csocki-keszitesi.html>

Könyvek:

Anthony De Mello – A zarándok elbeszélései, A csend szava, A kapcsolat stb.

Per-Olof Sjögren – A Jézus ima, a szív imádsága

Jálics Ferenc és Thomas Merton könyvei

Az európaiságról – Szent Benedek szellemében

Korzenszky Richárd

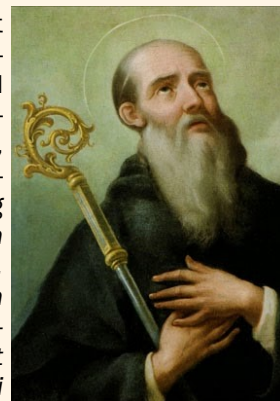
Mennyit beszélünk, beszélnek manapság Európáról! De vajon tudjuk-e, mi Európa? Földrajzi fogalom? Kultúrtörténeti jelenség? Politikai szövetség? Szabványok egysége?

Kevesen vannak – bár többen lennének! –, akik számára Európa értékrendet jelent. Sokan elfelejtették (vagy meg sem tanulták), hogy az európai kultúra az antikvitás és a kereszténység kettős pillérére épül. S ebben a pillanatban kitágul a látóhatár, mert az antikvitás és a Szentírás világa a mai szűk földrajzi európai keretekbe nem fér bele. Az antikvitás jelenti számomra azt az értékrendet, amely megfogalmazódik az igaz, a jó és a szép világában (Platon, Arisztotelész), s jelenti a választani tudást jó és rossz, – mi több: jó és még jobb között. Így tudott választani Antigoné, Szophoklész drámájának a hőse, aki tudja, hogy az isteni parancs fontosabb minden emberi parancsnál. S azonnal eszembe jut Szent Benedek Regulájából a következő figyelmeztetés: *„Vajon valóban az Istent keresi-e?” És: „Krisztus szeretetének semmit elébe ne tegyenek.”*

Európa védőszentjei között kiemelkedő, első helyet foglal el Szent Benedek, akit mi, bencések Atyánknak tisztelünk. Az a Szent Benedek, akinek követői a bontakozó európai kultúra képviselői, formálói voltak az Evangélium hirdetésével, az antikvitás értékeinek továbbadásával Itáliából indulva frank földön, az angolok, a germánok között, és – bár nem létezett még az európai unió gondolatának csírája sem – európai és keresztény kultúrát hozott a velencei apát, a bencés Szent Gellért Szent István udvarába is Szent Imre nevelőjeként. 996 óta él a Pannonhalmi monostor, és meghatározták a mi magyar kultúránkat – európaiságunkkal és kereszténységünkkel – magyarországi bencés őseink, határokon és nemzeteken átívelő kapcsolataikkal Pécsváradon, Bakonybélben, Somogyváron, a többi bencés apátságban, és a 963 éves Tihanyban is. Számomra a tihanyi alapítólevél európaiságunk és magyarságunk jelképe: az európai kultúrát jelentő latin szövegben megjelennek első magyar írott szavaink: *fuk, kurtuelfa, feheru uaru rea menea hodu utu rea (a fok – Sió-fok, a körtefa, a fehérvárra menő hadiút) és a többi, idegeneknek talán nem sokat mondó magyar szó és nyelvtani elem. Nekem, nekünk azonban kincseket érnek: mert azt jelentik, hogy mi is létezőnk, és nem olvadunk föl semmiféle olvasztótégelyben.*

Szent Benedek Regulája kézikönyv lehetne mindenkinek, aki az európai gondolattal foglalkozik. Sőt: kötelező olvasmányként írnám elő. Mert nem ismer különbséget ember és ember között: mindannyian ugyanannak az Úrnak szolgálunk, ugyanannak a katonáskodásnak terhére viseljük. Nincs különbség a szabad vagy rabszolga sorból származó között a monostorban. Ugyanakkor nincs a személyiséget megsemmisítő egyenlőség sem: énekelni, felolvasni ne merjen akárki, csak az, aki erre megbízást kap, és a közösség épülésére szolgál. Vagy kicsoda emberismeret: amikor az étkezés rendjéről van szó, azt írja, hogy főtt ételből legyen elég kettő, mert ha valaki testi gyöngesége miatt az egyikből nem tudna enni, a másikkal vegyen és lakják jól. Vannak öregek és fiatalok: a fiatalok az idősebbeket tisztelik, az idősebbek a fiatalabbakat pedig szeressék.

Az európai demokrácia kezdetei ebben a szerzeteseknek szóló szabálykönyvben találjuk meg, ahol szó van az előljáró megválasztásáról, ugyanakkor szó van arról is, hogy az előljáró mindent tanácskéréssel tegyen. *„A testvéreket meg kell hívni a tanácskozásra” – külön fejezet foglalkozik ezzel a témával. Vagy nem szabad, hogy figyelmen kívül hagyjuk: ha nagyobb a közöség, ossza meg az előljáró, az apát a feladatát, és jelöljön ki „dékánokat”, akik külön törődjenek a rájuk bízottakkal.*

„Imádkozzál és dolgozzál” – szokták mondani Szent Benedek szerzeteseiről. A Regulának kulcsszava azonban szá munkra, bencések számára a béke, a Pax: *„Keressd a békét és járd utána!”* Régi meghatározás jut eszembe: a béke az a nyugalom, ami a rendezettségéből származik („tranquillitas ordinis”). Vajon nem ez a célja minden igazi politikának, a köz ügyeivel való törődésnek? *„Az Isten Országá igazságosság, béke és öröm a Szentlélek által” – olvassuk a Rómaiakhoz írott levélben (14,17).*

Mit jelent európainak lenni? – tehetjük föl a kérdést. Jelenti a felelősségvállalást egymásért. És jelenti a gyökereink vállalását. Azt, hogy tudjuk, kik vagyunk. VI. Pál pápa 1964. október 24-én ünnepélyesen Európa védőszentjévé nyilvánította Szent Benedeket, akit már korábban is Európa atyjának tiszteltek. Az ősi bencés szentélyt, Monte Cassino monostorát, templomát elpusztította a második világháború. Újjáépítették, és ezen a napon újra felszentelték. Nagy kihívás mindannyiunk számára egy olyan korszakban, amikor Európai Unióról beszélünk, amikor helyünket keressük egy szétesőben levő, de mégis egységet kereső világban, nagy kihívás és feladat, hogy újra szentnek tekintsük azokat az értékeket, amelyek pusztulóban vannak Európában: szentnek tekintsük az igazság keresését, a személyiség méltóságát, a különbözőségek elrendezéséből származó békét, az egymás iránti felelősséget, az Isten törvényeinek tiszteletben tartását.

Európa védőszentjének ünnepén föltehetjük magunknak a kérdést: van-e bátorságunk, hogy Európában sajátosságainkat megőrizve legyünk keresztények, és keresztényként európaiak? Életünkkel kell újraírunk az Európai Unió alkotmányát. Most, amikor úgy érezzük, hogy recseg-ropog körülöttünk minden. Ehhez segít bennünket Szent Benedek Regulája: *„Hallgasd meg, fiam, a Mester parancsait...” És: „Krisztus szeretetének semmit elébe ne tegyél!”*

Nyárindító buli

Fodor Sára (azúr)

Idén első alkalommal került megrendezésre az MKK úgynevezett nyárnyitó bulija a LÖK-ben. Június 28-án csütörtökön még egy alkalommal összejöttek a közis tagjai, hogy együtt megünnepeljék a vizsgák végét, a nyár kezdetét. A megszokott báli hangulattól eltérően, hagyományos táncok helyett kicsit a modern zene és mozgás világába váltottunk, s a zero alkohol szabály is egy pillanatra megszűnt létezni (természetesen mérsékelt határokig csupán). Az új stílus, a nagy csocsó partik, kellemes nyáresti idő, és persze a kiváló szervezés mind alapjául szolgáltak a remek hangulatnak. Egészen új élmény volt így, belga körtánc helyett a Despacióra táncolni, elegáns ruhák helyett laza nyári cuccokban ugrálni. Persze mint minden közis

rendezvényen, az alaphangulatot a közösség, a közös együttlét adta. A nyárnyitó megint alkalmat teremtett új emberek megismerésére, s itt az is, aki kevésbé jártas a keringő alaplépéseiben, magabiztosan lépkedhetett a jól ismert slágerek ritmusára. Ha pedig mégis elveszett a lábak forgatagában, mindig akadt egy lufi, melyet dobálva az ember magabiztos partizónak tűnt. Mikor pedig a zene és a tömeg elől kicsit a csendbe vágyott, a kellemes időnek köszönhetően alkalom nyílt a kivilágított udvaron sétálni egyet. Aki csocsózni kívánt, mindig akadt egy kihívó páron, mások inkább az ablakban beszélgettek, de mégis mindenki megtalálta maga számára tökéletes kikapcsolódást, s így közösen, együtt ünnepelte mindenki a nyár kezdetét.

Interjú Rácz Katóval a Közítáborról

Kostka Dóra (aquamarin)

Több, mint huszonöt éve jött létre Műegyetemi Katolikus Közösség (MKK/Közi), hogy a Műegyetemre járó katolikusok valamilyen formában találkozhassanak egymással. Az arculat azóta nem sokat változott, mérete viszont annál inkább: jelenleg már több, mint kétszázan járnak a Közire, már nem csak a Műegyetemről. A kiscsoportok különböző egyetemeken tanuló fiatalokból állnak, így szélesebb látókörrel rendelkeznek, valamint az egy-egy témához születő hozzászólások, vélemények is színesebbek. A heti alkalmon kívül közös imákat és miséket, kirándulások, bálakat, nyáron táborokat, kenutúrát is szerveznek. A közítábor mindig nagy jelentőséggel bír az MKK életében, hiszen lehetőség van arra, hogy a kiscsoportok találkozhassanak egymással, elmélyítsék kapcsolataikat és a régebbi köziseket is megismerhessék.

Az idei tábor főszervezőjével, Rácz Katóval beszélgettem.

Hogy kerültél az MKK-ba?

A bérmaanyám hívott el a HEGY gólyatáborba, amiben ő szervező volt és szinte kijelentésként kérdezte, hogy jövök-e majd MKK-ba szeptembertől. Gondoltam, mégiscsak meg kell nézni... Nagyon megtetszett! Megfogott a lendületessége, hogy mindig történik valami és hogy mindig vannak újabb és újabb ötletek. Rengeteg a lehetőséget rejt magában, nyilván van, ami nagyon jól megvalósul, van, ami kevésbé. De ez a hely mindenképpen egy élő, „együtt lélegző” közösség.

Melyek a legmeghatározóbb élményeid az eddigi táborokkal kapcsolatban?

Ez volt a harmadik közítáborom. Számomra talán a legfontosabbak egy táborban az emberek, és a velük való kapcsolataim, a barátságaim. A kiscsoportok mi-

att is szeretek itt lenni. A közitábor tényleg egy olyan hely, ahol az egész közí keveredik és lehetőség van jobban megismerni az embereket, nem csak beszélgetések, de olyan helyzetek és élmények által is, amiket csak egy Közitáborban élhetsz át.

Hogyan lettél idén főszervező?

Az előtörténetet csak pletykákból ismerem. :) De ha értesüléseim helyesek, akkor Isti, a közivezető a vezetőségi hétvégén feltette a kérdést az akkori csoportvezetőknek, hogy ki lenne szerintük alkalmas arra, hogy megszervezze, lebonyolítsa a tábor szervezését. Az akkori csoportvezetőim engem ajánlottak. Mivel egyes madárkák már elcsicseregtek nekem, hogy lehet, érkezik felém egy felkérés, sokat gondolkodtam a dolgon. Így szívesen elvállaltam, mert tapasztalatnak is jó, érdekel rendezvény- és tábor-szervezés. Nagyon szeretek emberekkel is foglalkozni és közösen jó dolgokat alkotni.

Mi motivált? Kik és mik segítettek abban, hogy egy több, mint 60 fős tábor megszervezz?

Engem leginkább a közösségi élmények reménye tud nagyon motiválni és ez a mi esetünkben is sokat segített. Nagy segítség volt, hogy sok feladatot kiosztottunk. Például a jelentkezési kérdőívben is már megkérdeztük, hogy ki mit vállalna. Vagy akár később is, ha bármilyen feladattal kapcsolatban megkértem valakit, nagy százalékban rögtön igent mondott. Sokan támogattak és írtak nekem, hogy kell-e még segítség, nagyon szívesen megcsinálnák ezt vagy azt. Az embereken érződött és látszódott, hogy várják a tábor; ők is szeretnének beleadni valamit, így apró kövekből épült fel a program. Szerintem a nagy volumenű dolgok, akár mint egy MKK-s tábor is csak így valósulhat meg igazán jól, hogyha mindenki egy icipicit, amennyit tud (vagy kicsit többet, vagy egy kicsit kevesebbet) hozzátesz. Ehhez kapcsolódott a mottó: *legyen részetek benne.*

A résztvevők korábban elmentek a táborból, a szervezők még pakolgattak, fellélegeztek. Milyen érzések voltak bennetek?

Számomra nagyon érdekes érzés volt és fel sem tudtam fogni hirtelen, hogy sokan mennyi mindent beletettünk és akkor most csak úgy vége van a hétnek... Ennyi volt? És nincs tovább? Pedig én még maradtam volna egy kicsit! :) Jó volt látni az autósokat, az első és második turnust, ahogy szépen lassan elindulnak. Az étkezőn szinte mindenki keresztülvonult, és ha nem is szó szerint mindenkitől, de nagyon sok résztvevőtől el tudtam személyesen is köszönni. A szervezés miatt nem sok lehetőségem volt arra, hogy a személyes kapcsolataimat is úgy ápoljam, ahogy az előző táborokban tehettem, de legalább az elköszönést ezzel személyesebbé tudtam tenni (legalábbis magamnak biztosan). Még kellett utána pakolászni egy kicsit, a helyiekkel megbeszéltük a megbeszélnivalókat, bezártuk a házakat, végigjártuk a tábor. Majd mi is elköszöntünk egymástól...

Mit gondolsz, milyen lesz jövőre a tábor?

Hasonlóan jó, vagy még jobb, mint ez. Nem tudom, mennyire lesz majd abban szerepem, bár közivezető-helyettesként lesz valamennyi bebeszélőm (remélem). A következő évi közivezetőségéből kiindulva csak szuper lehet. Mind egytől-egyig nagyon lelkiismeretes, elkötelezett és kreatív srácok. Nagyon várom a velük való közös „tejhatalmú uralkodásunkat.” Ha engem kérdeztek, már most megmondom, hogy biztosan megyek a következő Közitáborba is és garantálom, hogy minimum ilyen jól lesz.

Mi az, amit üzennél, vagy kívánnál a jövő évi főszervezőnek?

Sok kitartást! És nehogy megszámolja, mennyi időt töltött a szervezéssel, mert nem időben mérhető és nem időben kapja vissza azt a „munkát”. Szerintem, ami nagyon fontos, hogy legyen valaki, aki már konyít valamiképp a közitábor szervezéshez, tudja mi a dörögés és mire mi a legjobb megoldás. Bár ebben az évben kevesebb volt ilyen személy a szervezők között, az előző főszervezőt, ha bármikor kérdéseimmel zaklattam, szinte rögtön válaszolt. Továbbá szeretettel kívánok neki sok barátot és ismerőst, akik segítenek neki! És nagyon nagy lelkesedést, mert az kellene fog végig! Sőt a végén kell még csak igazán! A résztvevők is akkor fogják igazán élvezni, ha ezt látják a szervezőkön is!

Interjú Palásthy Istivel

Sinka Domonkos (tejszín)

Egy, a közí szempontjából fantasztikus és korszakalkotó év áll mögöttünk – ezt nem mondta Palásthy István, az előző közí vezető, de mindnyájan tudjuk, hogy így van. A közí vezetővel készített záró, „évértékelő” interjúnkat közöljük.

Sikeres volt az elmúlt évéd személyes szempontból? Sikerült a szakdolgozatodat megírni?

Az elmúlt évem kapcsán a hála fogalmazódik meg bennem. Hiába nevetem el, tényleg, mert ez egy nagyon kegyelemteljes év volt, kereknek és egészen érzem annak ellenére, hogy a szakdolgozatomat egy fél év csúszással sikerült megírnom. A helyén voltak a dolgok és nem bánom, hogy így alakult. Az életemben voltak hullámhegyek és hullámvölgyek az év folyamán, a személyiségem szempontjából nagyon gazdagító volt, hogy ennyi emberrel dolgozhattam együtt, és tanulhattam tőlük.

Mik a további terveid?

Nagy álmodozó típus vagyok, mindig vannak tervek, amiket szeretnék megvalósítani, így most is, például egy felsőfokú nyelvvizsga tétele, illetve szeretnék aktívabban részt venni egy zenekar életében is.

Mennyire sikerült elérni az év elején kitűzött célokat?

Szerettem volna elérni, hogy az emberek magukénak érezzék a feladatokat. Mindig volt akkora lelkesedés, hogy sosem éreztem magam egyedül, de ezt nem a saját érdememnek tudom be, mivel a közí vezetősemet megelőző évben nem voltam rendszeres tagja a közösségnek, így nem tudok különbséget tenni a két év lelkesedése között. Volt jó pár elképzelésem a feladatokkal kapcsolatban, ezek közül volt, ami jobban sikerült, volt ami kevésbé, pl. a munkacsoportok nem teljesen úgy működnek ahogy elképezeltem – ez nem biztos, hogy baj – van amelyik jól működik pl. a lelkeségi munkacsoport, vagy a sport munkacsoport – ez a legjobb példa a lelkesedésre: megkeresett Gábor és Krisz, hogy szeretnének egy sport munkacsoportot. Rengeteg sport programot csináltak. Nagyon jó érzéssel tölt el, hogy van lehetőség a közösség szolgálatára és ki tudnak alakulni alulról szerveződő kezdeményezések is. Természetesen vannak kevésbé jól működő munkacsoportok is, pl. a kommunikációs vagy az önkéntes munkacsoport amit

sajnállok, hogy nem sikerült a megfelelő hangsúllyal megvalósítani.

Milyen nehézségekkel szembesültél közí vezetőként?

A legnagyobb nehézség a kommunikációs problémákat foglalta magában, hogy eljusson a megfelelő emberekhez a megfelelő információ. Ez rengeteg e-mail írást, szóbeli, telefonos kapcsolattartást jelentett. Egy ilyen létszámú közösségnél ezek mind elengedhetetlen dolgok és ez sokszor igen megerőltető volt számomra.

Milyen örömteli pillanatok történtek az év folyamán?

Egyik legkedvesebb pillanat számomra az évfábuli volt. Sokféle ember jár közénk és feszültség adódott abból, kell-e buliszoba a bábra. Egyszer csak fél szóval említettem Kakucs Katinak, hogy ha szeretne, akkor szervezzen egy bulit. Pár hónappal később odajön hozzám, hogy „Isti szerveznék egy nyári bulit, lehet?” „Hát persze” és egy fantasztikus estét töltöttünk együtt. Ilyen pozitív élmény volt a sport munkacsoport, a közis hétvége is, ami nagyon jó hangulatban telt. Ide sorolhatjuk a KELET megszervezését is.

A tavaly ilyenkor készített közí vezetői interjúnkban felvettem azt a kérdést, hogy a közí három pilléréből (közösség, hitélet, szolgálat) nem mind áll biztos alapokon. Egy év elteltével hogy látod a helyzetet?

Úgy gondolom, hogy a kegyelem működik és ahogy ma Csépanyi Gábortól hallottuk, ha a hit remény szeretet hármából az egyiket elkezdjük emelni, akkor a másik kettő is emelkedni fog. Ugyanígy látom a közösség szempontjából is. A közösség sokat fejlődött, és így maga után emeli a másik két szempontot, is. Például a hitélet is nagyon sokat fejlődött az elmúlt évben, ha csak arra gondolok, hogy az egy órás vezetett szentségimádás után mennyien maradtak még fél órát csendes szentségimádásra, vagy az éjszakai szentségimádásra pillanatok alatt betelt a lista, ez nagy örömmel tölt el. Úgy gondolom, a hit kérdése valahonnan mélyről jön. Teremthetünk keretet meg lehetőséget, de közvetlen ráhatásunk nincs. Ezért örülök, hogy a Jóisten kegyelme által fejlődik a közösség a hit gyakorlás szempontjából is. Ami a szolgálatot illeti, ott már több hiányérzetem van. Pozitív élményként éltem meg azt, hogy a

közösség melléállt annak a kezdeményezésnek, hogy mikuláskor ne mi kapjunk, hanem mi adjunk, így egy nagyon szép közösségi szolgálatot tudtunk megvalósítani, amiért nagyon hálás vagyok. Azonban úgy gondolom, hogy ez az egyszeri alkalom lehetne rendszeresebb is, örömmel hallottam, hogy mások is így gondolják, bízom abban, hogy idővel szolgálat pillére is fejlődni fog.

Utolsó kérdésünk szintén egy tavalyi ígéretre vonatkozik: Azt ígérted, hogy vízparton lesz a tábor. Ez miért nem így alakult?

A kérdésfeltevés nem egészen korrekt, hiszen a tábor mellett folyik el a Galya-patak, tehát ha úgy vesszük, akkor vízparton van a tábor. Ami a fürdési lehetőséget illeti, a táborhelyek nagyon gyorsan betelnek. A táborhelykeresés során nagyon megtetszett nekünk a táborhely hangulata és fekvése, és úgy gondoltuk, hogy ezt a hangulatot a Vértes és a Bakony ölén fel lehet cserélni egy vízparttal.

Köszönjük a beszélgetést!

Interjú Marx Tamással

Móricz Mikolt Márta (azúr)

Marx Tamás lesz a következő évben a közvezetőnk. Jól ismert személy a köziben, mégis, hogy egy kicsit még jobban megismerjük, interjút készítettünk vele.

Szeretnék megkérni, hogy mesélj egy kicsit magadról. Honnan jössz, ki vagy?

Zalaegerszegen születtem. Nyolcan vagyunk testvérek, én vagyok ebből a legkisebb, tehát sok példa volt előttem az életben, és még van is szerencsére... Mindig is keresztényként éltem, mivel a családomtól is ezt kaptam. Számomra nem igazán volt olyan pillanat, amikor megkérdőjeleztem volna ezt gyökerestül – természetesen voltak olyan időszakok, amikor kevésbé tudtam megélni, és voltak magasan szárnyaló időszakok is. De alapvetően katolikus keresztényként élem az életemet.

Ezen kívül nagyon fontos számomra a sport, mindig is az volt, igyekszem most is gyakorolni, mert az „ép testben ép lélek” az életemnek meghatározó részét képezi. Igazából mostanában kevésbé van lehetőségem, korábban sokat sportoltam versenyszerűen is a gimnázium alatt. Most ez visszafogottabban, de azért még jelen van... A Pázmányon tanulok pszichológiát – ha már így a lélek is szóba került. Most voltam másodéves, és ebben az évben diplomázom. Remélem, hogy valamikor pszichológus leszek, de most még az útkeresés fázisában járok, tehát nem merem azt állítani, hogy tudom mi leszek, ha nagy leszek... De mondjuk azt, hogy talán nem járok rossz úton.

Az MKK-n belül melyik csoportba jársz?

Bár ez most egy kicsit háttérbe szorul, de lelkes azúr vagyok.

Hogyan készülsz a közvezetőségre?

Ez egy kicsit furcsán fog hangozni, de – már tavaly óta készülök kicsit. Nem azért, mert biztos voltam abban, hogy megválasztanak, hanem mert sokan mondták, és ha sokat mondanak neked valamit, akkor azt általában elfogadod... Meg ott voltam a vezetőségben az elmúlt egy évben, azért beleláttam, hogy hogyan is működik a köz. Most már tudatosan készülök: egyrészt lelki olvasmányban – beszereztem egy könyvet, ami a közösségalkotásról szól és azt olvasgatom. Ezen felül tervezek; beszélek azokkal az emberekkel, akik a vezetésben részt vesznek és ezért tapasztaltabbak is nálam, vagy egyszerűen csak a viszonyunk olyan, hogy megbízom a véleményükben és számítok rájuk. Isten felé – tehát imádságban is természetesen a lelki olvasmányok mellett - is próbálok közelíteni ezzel a kérdéssel, meg a közösség, az emberek felé is. Ami már kézzelfoghatóbb, hogy a felelősöket próbálok megtalálni az egyes feladatokra, a különböző programokat, a struktúrát a közösségben, például a munkacsoportokat már szervezem, hogy hogyan lehet újraindítani, ami már nem működik jól, vagy amiben jó volt, azt tovább erősíteni... Szóval ez a kézzelfoghatóbb része.

Velünk történt

A tavalyi évben milyen pozíciód volt a köziben?

Közivezető helyettes voltam, ezen felül a FAGYI munkacsoportot is vezettem. Egy félévig Zsigmond Álmossal együtt, utána pedig egyedül. Mi kerestünk felelősöket a különböző feladatokhoz. Istitől általában kaptunk egy feladatot, amire nem volt még felelős, és akkor felkértük azokat, akik alkalmasak lennének és szabad kapacitással rendelkeznek.

Tartozol más közösséghez is?

Nem, vallásos hívő közösséghez csak korábban tartoztam. Gimnázium alatt volt egy ifjúsági közösség Zalaegerszegen, ahova jártam. Ott nem voltam vezető, inkább csak hangadónak mondanám magam. Mivel mindig is hangos voltam, általában számított a véleményem. Voltam még körülbelül fél évig aktív tagja a Szentjánosbogár közösségnek. Ott sem voltam vezető, viszont azt éltem meg, hogy a kiscsoportom tagjai nem azon a szinten vannak, mint én – életükben sem ott tartanak és vallásos szempontból sem; és ezt most szigorúan nagyképszerűség nélkül mondom. Ezért ott nem igazán éreztem otthon magamat. Tehát ez az MKK-nak nagy előnye volt, felüdülés volt számomra, hogy itt egészen más a hangulat, egészen máshogyan érzem magam én is.

Ahol viszont vezető voltam már korábban is, ami talán hangsúlyosabb, az az Ima tábor. Ez egy nyári tábor, próbáltunk közösséget csinálni, de az kevésbé működik. Inkább azt érzem, hogy a nyári tábor ennek a lényegi része.

Miről szól egy ilyen tábor?

Gyerekeknek tartjuk 9 évestől 15-16 év körüli fiatalokig, utána inkább csoportvezetővé alakulnak a tagok – vagy kikopnak, sajnos. Alapvetően gyerekekkel kell ott foglalkozni. A táborban délelőtt lelki program van, délután pedig szórakozás, lazább programok, úgy mint sport, strandolás vagy akadályverseny. Itt voltam csoportvezető, egy körülbelül 8-10 fős csoportot kaptunk a csoportvezető társammal, őket vezettük a hét folyamán. Evangéliumi szakaszokról kellett gondolkodni, a csapatot kiépíteni kicsit, hogy merjenek is megszólalni és segíteni őket abban, hogy ha kérdés van, vagy valamit nem értenek, nem jól értenek, akkor kicsit

rávilágítani a dologra egy másik szempontból. A lelki tartalom a lényege a tábornak, de nagyon jelen van a szórakoztató része is. Itt voltam vezető és ebből vezetői tapasztalatot is tudok meríteni.

Milyennek látod most az MKK-t?

Számomra az MKK egy nagyon nagy úrt töltött be. Elfogulatlanul nem tudok nyilatkozni. Már nagyon régóta vágytam rá, hogy egy ilyen dinamikus, jól működő csoportnak legyek tagja és mikor megérkeztem az MKK-ba, azt éltem meg, hogy itt lelkesek az emberek, együttműködnek egymással, ha nem is az, hogy mindenki ismer mindenkit, de tényleg van egy erőteljes lendülete a csoportnak, összetartóak vagyunk és hogy ez a közösség élő és mozog és tesz dolgokat. Másfél éve vagyok itt, ami nem hosszú idő, de azért már látom kicsit jobban azokat a részeket is, amik kevésbé vannak a helyükön. Azt gondolom, hogy nagyon nagy potenciál van az MKK-ban, sok lelkes fiatal van itt, sok energiával és sok lehetőséggel, ennek ellenére nem mindegyiket használjuk ki. Én amit látok

hiányosságot, az főleg a lelki életben jelenik meg. Nem azért, mert nem vagyunk hívők vagy nem vesszük komolyan a vallásunkat, inkább azt gondolom, hogy mint közösség, kevésbé éljük ezt meg. Nyilván nem tudok nyilatkozni arról, hogy az egyes emberek mennyire élnek meg a hitüket, de közösségként, én azt látom, hogy nem használjuk ki azt a lehetőséget, ami a vallás terén van. Például közös miséket ritkán sikerül úgy összehozni, hogy ott jelen legyen a közösség java, vagy hogy nem megyünk el közös lelki gyakorlatra, zárandoklatra. Nyilván ennek számos oka lehet, de ezeknél a programoknál látom azt, hogy az emberek, mint közösség, nem kapcsolódnak be. Mindig van ott valaki, lézeng ott egy két MKK-s, de nem látom azt, hogy a közösség részt venne ténylegesen, együtt. Ezen szeretnék majd kicsit talán javítani, ez lenne az, amit igazán ki tudnék emelni, mint fejlesztendő részt, és a közösségnek az energiáját, a lelkesedését és ezt a dinamikus és cselekvőképes kritikus tömeget szeretném kiemelni a pozitív oldalon.

A következő kérdés egy részét már megválaszoltad. A közösségünknek három alappillére van, a hit, közösség, szolgálat. A szolgálatról még kevésbé beszéltél, erről mit gondolsz?

Én a szolgálatot fontosnak tartom. Ezen a téren voltak próbálkozások az elmúlt évben is, hogy ez javuljon. Az önkéntes munkacsoportra gondolok például, aminek volt nagyon pozitív példája is, például a Mikulásos közin a hajléktalanokhoz mentünk. Viszont van kudarcélmény is, például a Nyitnikék, amikor két csapatot tudtunk összeszedni a körülbelül 150 fiatalból, aki jár a közösségbe. Szóval elég vegyes a felhozatal. Nekem célom, hogy ezen az oldalon is kicsit erősítsek, az önkéntes munkacsoporton keresztül főleg. De alapvetően azt gondolom, hogy ez nem a vezetőségben dől el, hanem az egyes emberekben, tehát az, hogy hányan jönnek el. Az én feladatom itt az lehet, hogy hangsúlyozom, hogy miért fontos, másrészt pedig az, hogy példával járok elől. Illetve lehetőséget biztosítani a munkacsoporttal együttműködve vagy más lehetőséget hirdetve - mint például a 72 óra kompromisszumok nélkül - amiket én tudok, megtalálok. Szeretném, hogy ne egy problémaként tekintsünk erre, hanem a közösség mindennapjainak részévé válhasson a szolgálat. Itt lehet bármire gondolni, akár csak az, hogy egymásra jobban odafigyeljünk a közösségen belül. Az is szolgálat lehet, hogy kiveszed egy fáradt ember kezéből a seprűt, hogy "Akkor most én söprök fel." Lehet kisebb dolgokra is gondolni. Azt hiszem, ez azért megvan a közösségben, hogy figyelünk egymásra, de azért itt is van még hová fejlődünk. Az apró-cseprő dolgokban, hogy szólunk egy pár jó szót, vagy csak imádkozunk egymásért.

Te az azúrból jössz, az egy elég nyitott csoport. A közösségben vannak nyitottabb, zártabb csoportok. Hogyan lehetne szerinted a zártabb csoportokat nyitottabbá tenni vagy kell-e nyitottabbá tenni?

Megmondom őszintén, nem mértem fel ilyen szempontból a helyzetet. Nem vagyok biztos benne, hogy ez ilyen szigorúan elkülönül kétféle csoportra, hanem, hogy egy skála mentén el lehet helyezni, hogy mennyire nyitott egy csoport. Azt hiszem, hogy ez is az emberek hozzáállásán múlik. Hiába mondom én mindenkinek, hogy "Gyertek közös programokra!" meg "Legyetek nyitottabbak!". Ez akkor fog megvalósulni, ha az emberek tesznek érte. Úgyhogy a csoportvezetőkön keresztül közelítenék fel-tétlenül, mert ők vannak benne úgy a csoportban, hogy hatni tudnak igazán a csoport légkörére, hozzáállására. Ezenkívül a személyes kapcsolatokon keresztül. Ha egy csoport nagyon magába fordul, érdemes megvizsgálni, a csoportnak magának is, hogy ez miért alakult így. Illetve a csoport tagjai felé

fordulni. Nem úgy gondolni rájuk, mint egy csoport, hanem inkább, mint csoport tagokra, akik be tudnak csatlakozni a nagyobb közösségbe is. Azt hiszem, hogy a nagyobb közösség sem a csoportokból áll, hanem a nagyobb közösség tagjaiból. Én is, mikor a nagy közösség programjain veszek részt, akkor nem úgy veszek rajta részt, mint azúr hanem, mint MKK-s. Nem szigorúan a csoport identitás, ami meghatároz engem, hanem a közösségi identitásom. Tehát azt gondolom, nagyobb programokba bevonni őket úgy lehet, hogyha személyes kapcsolatokat építünk velük, a csoportközi kapcsolatokat erősítjük, vagy akár csak hangsúlyozzuk a nagy közösség fontosságát, ezt pedig a csoportvezetőkkel együttműködve szeretnénk megvalósítani.

2020-ban lesz az Eucharisztikus Kongresszus. Milyen elképzeléseid vannak, hogy tudunk bekapcsolódni a lelki előkészületekbe?

Mindenképpen a Szentségimádást emelném ki. Volt, aki már meg is keresett ezzel, hogy valami ilyesmit szívesen szervezne. Láttam rá példát is, volt az adorációs iskola tavaly. A közös imát is kiemelném, amit minden vasárnap mondunk, illetve a szervező csapat által meghirdetett programokba tudunk bekapcsolódni. Mi ebből szervezni sokat nem tudunk, azt tudjuk hozzátenni, hogy a közösségben a lelki életet erősítjük, illetve ami kevésbé a lelki készület, hogy majd amikor eljön az ideje, akkor ahol tudunk segítni, önkéntesként, zenészként, ki ahogyan tud.

Az utolsó kérdés: hol lesz a következő közitábor?

Erre pontos választ még nem tudok adni, mert nincsenek még meg a megbeszélte időpontok és szállás meg minden. De ötleteink már vannak. Ugye az volt a célkitűzése Istinek, hogy amikor én átveszem a stafétát, akkor legyen már meg a következő helyszín. Jelenleg azt gondolom, hogy Doboz-Szanazug a befutó egyelőre, de nem ígérem, hogy ott lesz. Ez a jelenlegi legvalószínűbb opció.

Ez merre van?

Messze, a román határnál. (Békéscsabától 20 km-re -a szerk.) Nincs közel, de én azt gondolom, hogy egy ilyen közitábor megéri az utazást.

Beszámoló a közis kenuzásról

Sinka Domonkos (tejszín)

Korán reggel felkeltem
 Jajj, munkába kell mennem
 Nem, munkába most nem kell
 Három napig evezel!

Nyugatinál nyugodtan
 Várhoztunk vonatra
 Jajj, a vonat indulna!
 A sok kenust itt hagyja!

Sok kenust itt nem hagyta
 Esztergomban lerakta.
 Jó hosszú volt a séta
 Míg leértünk a partra.

A parton áll pár hajó
 „Ezek lesznek, jajj, de jó!”
 „Nem csak ezek, lesz még jobb
 Az Elte is küld csónakot!”

Megérkezett Kovács Gábor
 Elkezdődhetett a tábor
 Első lecke feladva
 Vízre tenni kenunkat.

Három mód is adódott
 Az egyik kiválasztatott
 „Ne úgy tegyed légy szíves,
 Többet ér, hogy kifizesd!

Az evező egy tízezres
 A mellény az tizenkettes
 A hajó vajh mit érhet?

Most, hogy végre vízen vagyunk
 Elkezdődhet végre utunk.
 Evezünk csak, ahogy tudunk
 Estig legyünk már félúton!

Menetközben fürdőcske
 Betti kérlek menj már be!
 Ne féj, nem fogsz megfúlni
 Bárki vissza tud mászni!

De Betti az nem bárki
 Annál inkább akárki!
 Hiába a biztatás
 Visszamaszni nagy kihívás.

Kikötöttünk hát a parton
 Majd ott hagytunk egy papucsot
 „Nézd már, az ott majdnem Szob
 A hegy mögött már ott a dokk!”

No, hát addig volt mit menni
 Kellett még egyet sörözni
 Majd feltűnt a szigetcsúcs
 Megérkeztünk, hát ez csúcs!

Másnap reggel nyolckor keltünk
 Szentendréig levezünk.
 Elég hamar ott voltunk
 Hajóval nem borultunk.

De akkor mint munkakedv
 Reánk tört a mókakedv
 Bevittünk egy csónakot
 És napestig borultunk.

Este tábortűz is volt
 De én inkább aludtam,
 Mert eléggé fáradtan
 Érkeztem a táborba.

Másnap fél nyolckor keltünk
 Gyorsan megreggeliztünk.
 Délre meg is érkeztünk
 Pedig alig evezünk.

Beszámoló a közitáborról

Közisek

Közitábor számokban

110 jelentkező
 87,4 l elpancsolt víz
 43-szor kimondva, hogy "Fiatalok"
 317 letépett pörgőkód a CNWS alatt
 529 szűnyogcsípés
 732 alvás helyett virrasztással töltött óra
 127 fekvőtámasz reggeli tornaként

Napi kaja mennyiség:

20 kg kenyér
 2,5 kg felvágott
 2 kg sajt
 4 kg paradicsom
 2 kg paprika
 4 kígyóborka
 1 karton tej

szetbe értünk.

Első kiscsoportos beszélgetésünk hamar eltelt, alig tudtunk pár szót beszélni egymással, annyi volt az új arc, de a végére már mégsem voltunk egymásnak idegenek. Nem sokkal vacsora után éjszakai túrára indultunk. Sétánk a tábor körüli erdőn át vezetett, barlangba lestünk be, forrásból ittunk és a dombsírokat odaképzeltük, ahol a térkép szerint lenniük kellett volna. Sokunknál volt világításra alkalmas eszköz (lámpa/telefon), az ingyenélőknek pedig az egész túra során megvolt a kellemes izgalom, mikor a közelükből eltűnt rövid időre minden fényforrás. Eltévedők is akadtak a barangolás során, de éjfél után valamivel ők is bedőltek az ágyba, így összességében remekül telt az első nap. A többi keddi eseményt meghagyom a következő mesélőnek.

Mohay Piroska (azúr)

Hétfő

Táborba indulásunk reggelén rég várt, fontos napra ébredtünk!

Kelenföldről indultunk útnak vonattal, mihelyst a vonat - némi késéssel - be méltóztatott gurulni az állomásra. A vonaton már, jó társaságban, hamar elrepült az idő. Túlságosan is, mert aztán Székesfehérvár szép városán átnyargalva a buszt is lekésztük, ami elvitt volna minket bodajki szállásunkig. Sebaj! Volt, aki ekkor iktatta be az ebéd/fagyi szünetet. A buszok korlátozott befogadóképessége miatt két turnusban indultunk Budapestről, de így a következő busz indulásáig még egy pillanatra üdvözölhattük a csapat másikat, szerencsésebb felét is, akik közben utolértek minket Fehérváron...

Végre megérkeztünk a Tölgyes Táborba, s mint ha csak haza érkeznénk: nagy "MKK" feliratú molinó fogadott minket a bejáratnál. Tudtuk, hogy most egy hét kikapcsolódás és lelki töltkezés következik, olyan mértékű felszabadulásra azonban nem számítottunk, ami aztán a táborhelyen - téroros és WiFi hiányában - várt minket. Fák, természet, márdárdal, no és persze közisek mindenfelé! A hetet misével indítottuk, így a bodajki plébános lelkes beszéde és a természet hangjai közt kicsit a lelkünk is utolérte a testünket, a városból a termé-

Kedd

Az a kérdés, hogy milyen volt a közitábor második napja? Rendben, mondhatok én erre valamit, de előbb szögezzük le, hogy idén Bodajkon mindannyiunknak egy különleges és kiváló közitáborban lehetett részünk, ami egészében jóval többet jelent, mint a tábor napjainak összessége. Most mégis kiragadok a hétből egyetlen napot, és megpróbálom összefoglalni, hogy mivel járult hozzá ez a röpke huszonnégy óra a tábor egészéhez.

Miután mindenki sikerrel leküzdötte a hajnali fél nyolckor még gőzerővel támadó alvásigényét, a vállalkozó szelleműek egy felpezsdítő reggeli tornával készültek fel a napindító imára és reggelire. Mindjárt délelőtt a tábor egy igen izgalmas és pörgős programja következett: a fennkölt hangzó CNWS, azaz Complex Number War System névre hallgató stratégiai számháború, amit hat csapatban játszottunk, egymással versengve. A játék során csapatban együttműködve kellett küldetéseket végrehajtanunk. Kicsit olyan volt, mint ha a Rizikó társasjáték táblájának szerepét a táborhely egész területe töltené be, a dobókockáét a játékosok fején lévő klasszikus számháborús számok, a játékosok pedig hat ember helyett hat csapat lennének.

Velünk történt

Lényeg a lényeg, hogy sokat rohangáltunk, edzetük a szemünket a számok leolvasásával, miközben a játék tempója és fordulatossága garantálta a jó hangulatot. A délelőtt gyorsan elrepült, és közben észrevétlenül megéheztünk. Kimozogtuk magunkat, az ebéd jól esett; jöhet is a délutáni alvás! Van úgy, hogy az ember szervezete és akarata két külön utat próbál járni: ennek tipikus esetét figyelhettük meg délután. A program ugyanis természetesen nem délutáni alvás volt, hanem Takáts István atya tartott érdekes előadást a gondviselésről, a Mindenható jelenlétéről a történelemben, a földi világban. Ezek után bőven volt miről beszélni a kiscsoportokban. Az előadás egyúttal bevezetője volt a tábor „lelki programjának”: késő délután megérkezett hozzánk a szentségi Jézus. Inentől kezdve másnap reggelig folyamatosan volt, aki virrasztott Mellette, vacsora után pedig egy hosszabb imaestet mindannyian Vele töltöttünk. Másnap reggel megérkezett hozzánk Csépanyi Gábor atya, így azt a napot is az Oltáriszentség jelenlétében kezdtük. Erről azonban már másnak az interpretációjában olvashattok.

A keddi napon programpontok szintjén ez történt, meg persze még ki tudja, hány nagyszerű beszélgetés, találkozás, önfelédtségi társasjáték és rengeteg olyasmi, amit még címszavakban sem tudok megemlíteni...

Horváth Benedek (bíbor)

Szerda

A szerdai nap nagy részét Csépanyi Gábor atyá-

val volt szerencsénk eltölteni. A szeretet különböző megnyilvánulásairól, Jézus közeledéséről, valamint ennek felismeréséről tartott elgondolkodtató előadást. Az előadás után egy „meglepetés” szentmisében lehetett részünk, ami nagyon jó folytatása volt a napnak. A szentmise után együtt ebédeltünk, majd lehetőségünk volt szentgyónásra, illetve beszélgetni az atyával, aki egészen a borkóstoló kezdetéig velünk maradt. A borkóstolót egy Geszler nevű móri pincész tartotta. 5 féle bort kóstolhattunk, szárazat és félédeset egyaránt, majd ezeket egy borcetlin értékeltük. Személyes kedvencem, amit a legmagasabb pontszámmal értékelttem, a Szerető volt. A borkóstoló megteremtette a megfelelő hangulatot ahhoz, hogy a DJ képzésből egy előbál kerekedjen. Az egész napot összefoglalva végülis annyit mondanék: „tököfözelék”.

Károlyfi Hanna (burgundi)

Csütörtök

Csütörtökön került sor az önkéntes napra. Négyféle munka közül lehetett választani: főzés, kertészkedés a temetőben vagy a kálvárián, valamint éneklés és beszélgetés az idősek otthonában. Én a kálváriára mentem. A kánikula ellenére nem tűnt hosszúnak a 2,5-3 óra folyamatos munka. Mindenki talált magának feladatot bőven. Jó volt látni a végén az erőfeszítésünk eredményét. Ez a délelőtt megmutatta, hogy együtt mennyivel többre lehetünk képesek, mint egyedül.

A plébánia udvarán elköltött kiadós ebéd után következett a tájfutás. A palettán hosszú- és rövidtáv is szerepelt, 11 illetve 7 megtalálható állomással. Amíg a csapatok az indulásra vártak a régi sípálya melletti domboldal alján, éneklés és vidám vagy éppen izgatott beszélgetés hangjai hallatszottak. Kaptunk egy iránytűt és egy térképet, mi tagadás, az elején csak botladozva ment a tájékozódás. Nem gondoltam volna, hogy futás közben lehet ilyen nyugalmat és csendet megtapasztalni mint ott az erdőben. Végül sok lefutott kilométer, átbortkált csalitos, keresztül tört ajlövényszak, átvergődött patak, megmászott hegyoldal, átgázolt csalános után fáradtan, de - gondolom - diadalmasan érkezett meg mindenki vissza a táborba.

Csertán Tamás (aquamarin)

Péntek

Naptej és szúnyogriasztó szaga keveredett az erdő üde illatával, amikor péntek reggel nekivágtunk a NAGY Túrának. Vidám beszélgetések közepette eljutottunk egy kilátóhoz, egy zsákutcához és egy pár alkalommal a tervezett úticélhoz, a tóhoz is, melynek felfedeztük egy olyan partszakaszát, ahol szerintünk strandolni is lehetett. Sajnos a halőr más álláspontot képviselt, de legalább addig is, amíg kiért a motorjával, a társaság egy része megmártózhatott a majdnem tiszta és üdítő vízben. Az említett személyen kívül az a váratlan hír is kerébe törte a tervezett programot, miszerint az estére rendelt meleg vacsorát tévedésből 1 órára kiszállították. Így hát az MKK+-osok segítségével autókkal száguldottunk vissza a táborhelyre, néhány utas adrenalin szintjét ugrásszerűen megnövelve. Ebéd után a túra folytatása helyett a focibajnokság lebonyolításával ütöttük el az időt, teret adva Isti foci iránt érzett rajongásának. Nem hivatalos röplabda mérkőzések is megrendezésre kerültek, és frissítő dinnye várta a sportban, vagy még inkább a gyermekvigyázásban megfáradtakat. Este a tábortűz meleg fényénél Borsányi Ákos vette szíügyének a zenei repertoár kezelését, mialatt az étkező lámpáinak fénycsóvái vidáman világították meg a Secret Hitler tábláját azon tény feletti örömben, hogy Hitler már csak a játékban arathat diadalt. Ott viszont olyan ártatlannak tűnő emberek szerepében is, mint például Ildikó testvér vagy a cikk alapvetően konzervatív, de liberálisnak hitt írója...

Sivadó Zsófi (azúr)

Szombat

2018. Július 14-e szombat, MKK tábor, Bodajk. A tábor 6. napja hagyományos módon egy korai ébredéssel kezdődött. Később a reggeli ima és a közös étkezések a megszokott mederben zajlottak.

Ez a nap sok élményt tartogatott az itt lakók számára. Nagy izgalmak közepette készültek a csapatok a várva várt vetélkedőre és a sorversenyre. Idén nagyon sok és változatos feladatban mérhették össze a tudásukat és ügyességüket a közösség tagjai. A nagy meleg ellenére élvezettel vették a megmérettetéseket a résztvevők, és a verseny után jöhetett az elmaradhatatlan frissítő, a vízcisza, ami a legtöbb ember kedélyállapotát még jobbá tette. Természetesen sor került a tábor vezetőinek a megfürdöttetésére is a közeli patakban. Közülük néhányan ellenálltak a lelkes fürdetőknek, de végül engedtek a túlerőnek. Hisz a mondás is tartja: „sok lúd disznót győz”. A lehűtött kedélyállapotok után izgatottan készültek a fiatal egyetemisták az est fénypontjára, a bálra...

Kozelka Jani (türkiz)

„Én azért jöttem, hogy életük legyen...” (Jn10,10) – így hangzott az idei THN mottója. De mi is az a THN? A Tábor Hegyi Napok a Nyolc Boldogság Közösség (<http://nyolcboldogsag.hu/>) évről-évre megrendezett ifjúsági tábora Homokkomáromban. Egy hét, több, mint 100 fiatal, szerzetesi közösség, előadás, szentmise, dicsőítés, fórumok, Szentségimádás, imaest, szórakozás, lazulás, jó társaság – pár szóban talán így lehetne összefoglalni a tábor lényegét. Azonban ez az egy mondat nem képes élethűen illusztrálni azokat az élményeket, amelyeket azok élnek át, akik eljönnek; ezt tapasztalni kell.

Július 17-én, délután érkeztünk a tábor helyszínére. A regisztráció és a sátrink elfoglalása után rögtön egy közös szentmisével indítottunk. Ezután következett a tábornyitó, a csoportok beosztása, majd a vacsora, amely során a kiscsoportok egy helyen ültek, ezáltal lehetőség nyílt arra, hogy jobban megismerjék a csoport tagjai egymást.

A napok felépítése nagyon hasonló volt. A rádiós ébresztő után a reggeli, majd a laudes következett. Dicsőítve köszöntöttük az Urat minden új napon. Az idei tábor főelőadója Laetitia du Coeur de Jésus nővér volt, aki a franciaországi Nyolc Boldogság Közösségből érkezett. Természetesen a szentmise sem hiányozhatott a napból; együtt, közösségben ünnepeltük Jézust. A szombati misét – melynek keretében a Bárány Tanítványok (<http://nyolcboldogsag.hu/baranytanitvanyai/>) és a Bárány Barátok elköteleződtek - Varga László kaposvári püs-

pök celebrálta. Ebéd után szolgálati idő volt; hiszen annak érdekében, hogy egy tábor gördülékenyen tudjon lezajlani, a résztvevők segítsége is szükséges. A kiscsoportok mosogattak, előkészítették a vacsorát. Ebben a táborban még a munka sem unalmas, hiszen beszélgetés és énekszó hallatszott az éppen dolgozó táborozók irányából. A hét során felkínált lehetőségek egyike a személyes beszélgetés volt egy ott lévő pappal, nővérrel, vagy a közösség valamely laikus tagjával; ezekre a párbeszédre a délután folyamán volt mód. A nap második felét számos program színesítette. Lehetőség volt Szentségimádásra; akinek már sok volt a pörgés, vagy csak Jézussal való beszélgetésre vágyott, az elcsendesedhetett a közösség kápolnájában. Három órától kezdődtek a fakultatív fórumok. Aki nyitott volt még több tudásra, lelki elmélyülésre, az választhatta többek között Theresia nővér fórumát az imáról, Balázs atyáét a gyónásról, Veronika Mária nővérét pedig a döntésekről. Akibe kérdések szorultak, mehetett Robi atyáék szentmiséről szóló műhelyére, beszélgetésre Varga Laci atyával. Az egyik fórum keretében bemutatkoztak a Bárány Tanítványai képzés résztvevői. Azoknak, akik alkotni akartak, kézműves volt, azon táborozók számára pedig, akik egy kis mozgásra vágytak, liturgikus tánc és foci. Mindenki megtalálhatta a számára legmegfelelőbb délutáni elfoglaltságot. A vacsorák a kiscsoportokban zajlottak, ahol mindenki megoszthatta a tapasztalatait, élményeit az adott napról.

A nap egyik legmeghatározóbb pontja az imaest volt. Nem volt olyan este, hogy ne tátott szájjal léptünk volna be az imaestre a templomba; a dekoráció mindig gyönyörű, kifejező és érzékekre ható volt. A kezdő dicsőítés után buzdítást hallhattunk, majd egy gyakorlati feladat következett, amely egy fizikai lépésre ösztönözte a fiatalokat Isten felé, ezáltal is megkönnyítve számukra a lelki elmélyülést. Minden imaest témája és programja más volt - gyónási lehetőség, közbenjárás, egyéni- és csoportos ima -, mégis egy ívet alkotott az öt imaest. A Szentlélek látható módon cselekedett bennünk. Éreztük a jelenlétét; hiszem azt, hogy Isten közel jött, és mindannyiunk szívét megérintette, akár éreztük, akár nem. A napok könnyedebb lezáró programja a szörpítő volt. Lehetett kötetlenül beszélgetni, társasjátékozni, kérdezni a főelőadótól; utolsó este pedig sor került a kihagyhatatlan „Ki mit tud”-ra, melyben a táborozók, a segítők és a közösség tagjai megmutatták, mit tudnak, ezáltal megnevettetve a közönséget. Vasárnap reggel a tábor már nagyon a végéhez közeledett. A szentmise után a táborozók utolsó programja a „morzsaszededegetés” volt. Tanúságtételeket hallhattunk arról, hogyan dicsőült meg Isten a fiatalok életében, hogyan érintette meg őket a pár nap során.

Az idei volt a harmadik THN-em, amin részt vettem, és az első, hogy csoportot vezettem. Nagyon jó volt látni, hogy a csoportom tagjait is megérintette az Úr, s hogy ők is nyitottak voltak Isten ajándékaira. Ennek a helynek számomra olyan atmoszférája van, hogy fel sem merült bennem, hogy kihagyjam az idei

tábor. Rengeteget kapok itt; mind Istentől, mind az emberektől. Mindenki nyitott, nem számít, ki honnan jött; lehet, hogy azzal, akivel éppen beszélgetek, nem is ismerjük egymást, egy dolog azonban mégis összeköt, s ez felülmúlja a köztünk lévő távolságot: Isten családjába tartozunk, az Ő gyermekei vagyunk. Őt próbáljuk – sokszor sikertelennek érezve magunkat – követni, az Ő tanácsai alapján igyekszünk élni. Isten összeköt bennünket; nem csak a tábor napjaiban, hanem egész évben. Jézus életet ad. Nem csak egy-két kiválasztott embernek, hanem mindenkinek. „Mert nálad van az élet forrása...” (Zsolt 36,10) Azért jött, hogy életünk legyen, és bőségben legyen (Jn 10,10). Ne aggódj, ha nem voltál az idei THN-en! Nem csak az ott résztvevő emberek részesülnek Krisztus életető szeretetéből, hanem te is! De ha megjött a kedved ahhoz, hogy jövőre részt vegyél ebben a csúcshoz, írd be a naptáradba: 2019. július 23-28. – THN 2019!

Ambrus Betti (azúr)

A THN-en egészen magával ragadott a mindennapos imaest, a tartalmas műhelyek és előadások. Az utóbbiak közül különösen az imáról szóló alkalom tetszett, ahol szó volt arról, hogy milyen aggodalmak és gondolatok merülnek fel az imádkozás kapcsán, hogyan viszonyuljunk ezekhez, miként engedjük el vagy foglalkozunk velük.

Zöld Peti (türkiz)

Egy király hét egymással, Istennel, jófej nővérek, dicsőítés, tanítások, tényleg a hegy (na jó, csak domb) tetején – így lehetne leginkább jellemezni a THN-életérzést.

Én most vettem részt először a táborban. Szuper volt a hangulat, jó volt megtapasztalni mások nyitottságát. Nagyon tetszettek a reggeli dicsőítések, majd az azt követő tanítás, melyet egy aranyos, vicces francia nővér tartott. Nagyon tartalmas, elgondolkodtató volt minden szava. Megérintettek az esti imaestek is: a templom gyönyörűen fel volt díszítve, az adott napi imaest témájának megfelelően. Különösen tetszettek az énekek a miséken, dicsőítéseken, és az imaesteken is. Valóban nagyon jó élmény volt a tábor – tiszta szívből ajánlom mindenkinek!

Bakonyi Bence (aquamarin)

Tagjainkkal történet

Egy bakancslistás hely, avagy beszámoló Taizé-ről

Tempfli Noémi és Tóth Kinga (azúr)

Miért is mentem Taizébe? Talán a sok-sok rábeszélés miatt. Az összes ismerősöm, vagy barátom, aki volt már kint, azt mondta: persze, jók a szilveszteri találkozók, de az igazi, az Taizében van. Ezt nehéz volt elhinnem, mert nekem a prágai találkozó is hihetetlenül nagy élmény volt, nem gondoltam, hogy lehet ennél jobb. Ketten mentünk az MKK-ból, az Irány Taizé szervezésével. Két busszal indultunk, a paraszói csoport mellett teljesen vegyes volt a társaság, utazott velünk 4 ferences szerzetes is. Két napig (Tóth) Kingával el se mertük hinni, hogy tényleg Taizében vagyunk.

Már az első nap is nagyon jól telt: a 19 órás busz út után időben érkezünk, így az aznapi összes imán részt vettünk. Délután volt a megbeszélés (szobák kiosztása, hetirend áttekintése, feladatok ismertetése), ahol magyar önkéntesek fogadtak minket. Talán az fogott meg a legjobban, hogy mennyire király itt munkát vállalni, mert azok a legnagyobb bulik. Nekünk az úgynevezett 'Cleaning Team-be' sikerült jelentkezni. Másnap derült ki számunkra, hogy ez WC tisztítást jelent elsősorban. Meglepő, de tényleg hatalmas buli és élmény, énekelve-dalolva felmosni a zuhanyzókat, miközben olaszokkal, spanyolokkal vagy esetleg dánokkal ismerkedsz. Érdekes, hogy az ételosztásra 15 perccel az étkezés előtt kell jelentkezned – ha egy picit később mész, már nincs helyed, annyian szeretnék ezt csinálni. Az ételek nagyon különlegesek: a reggeli annyiból áll, hogy kapsz egy kiflit, egy szelet csokit, vaját, és hozzá teát vagy kakaót. Lehet, hogy első olvasásra furcsának találsz, de nagyon finom csokis croissant-t tudsz belőle készíteni – ahogy a franciák ennék. A nap legfontosabb része a 3 ima. Leírhatatlanul fan-

tasztikusak voltak. Nagyon jól el lehetett mélyülni. A három imádság közül a legkülönlegesebb az esti alkalom, mert akkor addig maradtál a templomban, ameddig el nem kezdődött a másnapi mise. Akár az egész éjszakát ott tölthetted imádkozással. Mi szinte minden este legalább éjfélig maradtunk, de az utolsó nap 4.15-ig maradtam bent. Hihetetlen élmény. Elképesztő, ahogy az énekek hangok betöltötték a templomot. Mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy az egyik este a hajnali órákig maradjon. Az esti ima még abból a szempontból is kivételes, hogy ekkor lehet beszélgetni a testvérekkel.

Nagyon jó, hogy két magyarul beszélő testvér is van a közösségben: az egyik Francesco, aki indonéz, de amíg nem volt magyar testvér, ő képviselte a magyarokat. András testvér pedig már több mint 10 éve él a közösségben, és amiben csak tudja, segíti a magyarországi taizé-i mozgalmat. Papok és nővérek is velünk vannak az ima végén, velük is lehet beszélgetni vagy gyónni. Még egy érdekessége van Taizének: az Oyak, ahol bulizni lehet. Itt tudsz hangoskodni esténként, de ezenkívül pár bolt is található – ha esetleg finom falatokkal szeretnéd kiegészíteni szerény vacsorádat. Ha esetleg nincs kedved végig a templomban lenni, hanem szívesebben beszélgetnél, akkor kitűnő lehetőség a kikapcsolódásra. Amíg Taizében voltam, megtapasztaltam, hogy ez tényleg egy áldott hely, nagyon sok csodát megéltünk ott. Ez a kegyelem földje. Nekem olyan, mintha visszamentem volna Krisztus idejében. A sok-sok különböző ember együtt hallgatja a tanítást és közösen imádkozik. Remélem egyszer Te is eljutsz ide, mert ezt a helyet tapasztalat útján lehet a legjobban megismerni.

Közzétették az ifjúság-szinódus munkadokumentumát: a fiatalok hiteles egyházat akarnak

Vértessaljai László - Vatican News

„Meghallgatás, kísérés, megtérés, megkülönböztetés, kihívás, hivatás, életszentség” - a kulcsszavai annak a munkadokumentumnak, mely előkészíti az ifjúságról szóló októberi püspöki szinódus legfontosabb témáit. Az október 3-a és 28-a közötti 15. rendes püspöki szinódus témája: „A fiatalok, a hit és a hivatástisztázás”.

P. Vértessaljai László SJ – Vatikán

A világ összlakosságának egynegyede, 1,8 milliárd személy fiatalkorú, 16 és 29 év közötti. Az ő reményeiket, gondjaikat, nehézségeiket foglalja össze az *Instrumentum laboris*, mely három részből áll, a felismerés, a magyarázat és a választás egy-egy témájával. A dokumentumot a püspöki szinódus titkársága készítette, többféle forrásból merítve, melyek közül a legfontosabb a fiataloknak az online központi kérdésekre adott válasza volt.

Mit kívánnak a fiatalok az egyháztól

De mit is kívánnak ma a fiatalok az egyháztól? Mindenekelőtt hiteles egyházra vágnak, mely példát nyújt, megfelelő illetékességgel felelősséget hordoz, mely felvállalja az ő élethelyzetüket, mely osztozik a sorsukban az evangélium fényénél. Olyan egyházra vágnak a fiatalok, mely átlátszó, becsületes, vonzó, elérhető, örömteli és kölcsönös kapcsolatban áll velük. Egyszóval: kevésbé intézményes egyház, több személyes kapcsolattal, mely előítéletek helyett képes befogadni, baráti, befogadó és irgalmas egyház.

Zéró tolerancia visszaélésekkel szemben

A fiatalok közül azonban többen nem várnak semmit az egyháztól, mert jelentéktelen párbeszédpartnernek tartják. A fenntartások és elutasítások mögött egyfajta kritikus magatartás áll: az egyházon belüli szexuális és pénzügyi botrányokkal szemben a fiatalok a zéró tolerancia radikalitását kérik, ugyanakkor az egyház szolgáitól nagyobb szakmaiságot várnak, hogy legyenek képesek a fiatalok nyelvét és problémáit megérteni és velük együtt közös utat keresni.

A munkadokumentum lényegi tartalma hét kulcsfogalom segítségével a következőképpen adható vissza:

Meghallgatás

A fiatalok azt kérik, hogy empátiával, beleérzéssel hallgassák meg őket, ott és úgy, ahogy vannak, hétköznapi világukban. Kérik, hogy véleményüket hallgassák meg és vegyék figyelembe, hogy az egyház aktív részének érezhessék magukat és ne maradjanak az evangelizáció pusztá eszközei. A meghallgatás a fiatalok elsődleges, igazi és mély rész nyelve, amit hangosan kérnek ma az egyháztól, utalva arra a tapasztalatukra, hogy ahol meghallgatják és befogadják őket tanúságtévő és kreatív módon, ott gyümölcsöző egyetértés és harmónia születik meg.

Kísérés

A kísérés sokféle jellegű: spirituális, pszichológiai, képzési, családi, hivatásbéli. Ezek együtt alapvető jellegűek a fiatalok számára. Ez a kísérés nem választható lehetősége az egyháznak egyéb más feladatai mellett, mint a nevelés és az evangelizálás. A fiatalok azt kérik és várják, hogy a kísérés legyen egyházi kötelesség, amire minden fiatalnak joga van. Ez a kísérés arra irányul, hogy formálja a lelkiismeretet és a szabadságot, vegye komolyan az álmaikat, de vállaljon konkrét lépéseket is a valós életben. Továbbra is maradjon meg a család a legfőbb vonatkozási pontként, mint a személy átfogó fejlődésének privilegizált helye. Az apaság hiánya vagy szerepük háttérbe szorulása olyan kihívás, amire az iskolákban és a keresztény közösségekben nagyobb figyelmet kell fordítani.

Megtérés

A szónak a munkadokumentum többféle értelmet ad. Létezhet egy bizonyos többségi elvárás, mely súllyal, időnként erőszakosan nehezedik a fiatalokra és elvárja, sőt időnként követeli a megtérésüket. Van egy olyan helyes igény, mely a megtérés átfogó jellegére utal és nemcsak tartalmi is-

Nekünk tetszett

meretekhez való igazodást jelent, hanem felkészítést az emberi és keresztény érettségre, melynek jegyében a fiatalok maguk válnak a saját sorsuk főszereplőivé. Ebben a mozgásban különös hangsúlyt kap az „ökológiai megtérés”, amire a fiatalok nagyon is fogékonyak. Ezt a vonást egészíti ki az egyház „kulturális megtérése” bátor és szükséges lépése, hogy felismerje, bátorítsa és elősegítse a megszentelt élet egyedülálló és szükség-szerű kreativitását.

Megkülönböztetés

A munkadokumentum kulcskifejezései között a megkülönböztetés a legalapvetőbb jellegű és olyan értelemben szerepel, hogy az mintegy a kilépő egyház stílusa, mert így tud válaszolni a fiatalok elvárásaira. A fiataloknak sokszor nagy nehézséggel kell megküzdeniük, nem ritkán nagy falak előtt állnak, és gyakran ürességet éreznek. A dokumentum mintegy a benső küzdelem harci eszközeként ajánlja nekik a megkülönböztetést, melynek révén képesek lesznek felismerni Isten jeleit. Ez a megkülönböztetés adomány és kockázat is egyszerre, mert korántsem mentes a tévedéstől. Ennek ellenére bátorság kell hozzá, me-részség, és annak a tudomásul vétele, hogy mindez sokba kerül.

Kihívások,

mint például a vallási megkülönböztetés, iskolai megfélemlítés és bántalmazás, munkahelyi bizonytalanság, szegénység, kábítószerfüggőség, alkoholizmus, szexuális kizsákmányolás, gyermekpornográfia, korrupció, magány, a továbbtanulás elérhetlensége... E problémák jó része összefügg a kirekesztés jelenségével, a leselejtezés kul-

túrájával. Sok nehézség adódik, főként a fogyasztó fiatalok számára a mai digitális kommunikációs kultúra úgynevezett „dark web”, sötét világháló jelenségéből. A migránskérdés kapcsán a dokumentum kéri, hogy jogi úton biztosítsák a kiskorúak és a fiatalok méltóságát és jogait. Pozitív esz-közként említi a megkülönböztetés témájában az *Instrumentum laboris* a zene, a kultúra és a sport területének a lehetőségeit.

Hivatás

A mai fiatalok a dokumentum elemzése szerint a hivatás leszűkített szemléletével találkoznak, mely így sokszor erős előítéletet teremt bennük. Ebben az értelemben a hivatásgondozás sokszor úgy tűnik, mintha a rendek csupán hivatásokat toboroznának a hiányaikra, ami pedig nem vonzó a fiatalok számára. Minden fiatalnak megvan a maga sajátos hivatása, a legkülönfélébb területeken, amit az egyháznak bátran támogatni kell. A papi hivatások tekintetében olyan vonzó példát kell mutatni, amiben visszatükröződik a jézusi hívás nagyszerűsége.

Életszentség

A színódusi dokumentum elemzése végül a fiataloknak életszentségre szóló meghívásáról szól. Ez a távlat minden fiatal számára nyitott, erre mindenki meghívást kap. Segíti mindezt a szentek örök példája, akik mindig meg tudták őrizni fiatal-ságukat. Ferenc pápa imáját idézi zárásként a dokumentum: A fiatalok bátran vegyék saját kezükbe a sorsukat, törekedjenek a legszebb és legmélyebb dolgokra és őrizzék meg mindig szívük szabadságát.

„Nem mindig kéretik tőlünk, hogy meghaljunk egymásért, de megoszthatunk mindent egymással: aggodalmakat, örömeket fájdalmakat, szerény anyagi javainkat, kicsiny lelki kincseinket...”

Chiara Lubich, a Fokoláre Mozgalom alapítója (1920-2008)

6 Reasons to be a priest

Tom Hoopes /Aleteia/

It is right to call them heroes.

Just like his father before him, my oldest son entered seminary — and just like me, he didn't stay. I hope my other sons will give seminary a try also — and I pray that one is called to be a priest.

Here are the reasons I think they should want to receive that call.

Be a priest because the world needs heroes.

I noticed something at this year's commencement at Benedictine College in Kansas, where I work. The loudest, longest applause of the morning was for those serving the country in the military and those entering religious life.

"Greater love has no man than this, that a man lay down his life for his friends," Jesus says. Soldiers do this by putting themselves in danger of a violent death for us. Priests and religious do it when they offer their lives in the slow martyrdom of a life of service.

It is right to call them heroes.

Be a priest because without priests, we have no access to Christ.

Before ascending into heaven, Christ said, "Behold, I am with you until the end of time." He kept that promise in an astonishing way: the Eucharist. The Eucharistic host is no longer bread; it is Christ himself, truly present.

This is what we have priests for: To bring us the Eucharist — and to prepare us for it in Baptism and Confirmation, bring its healing power to us in the sacrament of the Sick, create strong marriages for more souls to receive it, and provide con-

fession to cleanse us to receive it.

Be a priest to forgive sins.

The importance of confession is hard to exaggerate. It was the only sacrament Jesus instituted after the Resurrection, when he breathed on the Apostles and said, "Whose sins you forgive, they are forgiven."

Confession was the constant subject of urgent appeals from St. John Paul II, and Pope Francis has taken up the same call early and often.

- In 2013, he said, "I go to confession every two weeks."
- In 2014, he confessed in view of cameras to make a point, saying, "Do not be afraid of Confession!"
- By 2018, his 24-hour confession initiative had become a "worldwide hit."

Jesus said, "What profit is there for one to gain the whole world and forfeit his soul?" In confession, a priest gives the greatest gift possible, worth more than the whole world: He restores penitents' souls.

Be a priest to be a living icon of Christ.

Jesus's real presence in the Eucharist is crucial, but Jesus Christ did not come just as a Presence. He came as a man. That is how the incarnation works. "The whole of Christ's life was a continual teaching," St. John Paul II said, "his silences, his miracles, his gestures, his prayer, his love for people, his special affection for the little and the poor."

Nekünk tetszett

Jesus Christ was a man with a face. The human heart still needs to see a man behaving in a Christlike way to fully understand Christ's message. We need someone who "acts in the person of Christ." We need priests.

Be a priest because the world needs fathers.

In his new book on the Our Father, Pope Francis talks about our "fatherless society" saying that "particularly in Western culture, the figure of the father is seen as being symbolically absent, vanished, removed."

"Things go from one extreme to the other," he says. "The problem in our day no longer seems to be that of the intrusive presence of fathers, but rather ... their desertion. Fathers are sometimes so focused on themselves and their work, and occasionally on their individual fulfillment, that they forget their families."

Without fathers, though, young people are "instead filled with idols, their hearts stolen away; they are driven to dream up amusements and pleasures but are given no jobs, they are duped by

the god of money and denied true wealth."

A priest can't take the place of a father in the home. A priest isn't a dad. But priests are true fathers. They preside over the most important moments of our lives. They are male figures to model ourselves after. They huddle with us in the corner, listen to our problems, and advise and absolve us.

Be a priest to expand your family.

Last, Jesus gives the apostles an extraordinary reason to leave their families and follow him.

"There is no one who has given up house or brothers or sisters or mother or father or children or lands for my sake and for the sake of the Gospel who will not receive a hundred times more now in this present age: houses and brothers and sisters and mothers and children and lands," he says.

Priests say that one of the most difficult aspects of being a priest is transferring from one parish to another. It feels like being uprooted from your family.

But the bonds you make in Christ last forever.

Kockáztassatok megfontoltan

Ferenc pápa 10 buzdítása

A pápa érti a fiatalokat: nem azért, mert olyan szavakat is használ, hogy photoshopolni, külső merevlemez vagy resetelni. Nem is azért, mert van Twitter-fiókja, és sokszor szelfizik fiatalok csoportjaival. Inkább azért, mert érzékeny a problémáikra, és álmaikat az egész egyház szolgálatába kívánja állítani. Ferenc pápa számít a fiatalokra, hisz a dinamizmusukban, és abban, hogy a Lélek általuk is szól az egyházban.

1. FELELŐSSÉG AZ EGYHÁZBAN

„Ti, fiatalok erősek vagytok, az életetek olyan szakaszban vagytok, amikor nem vagytok híjával az energiának. Használjátok ezt az erőtöket és energiátokat a világ megjavítására, kezdve a hozzátok

legközelebb eső valóságokon. Azt szeretném, hogy az egyházban bízzanak rátok felelősségteljes feladatokat, hogy legyen bátorság teret engedni nektek, ti pedig készüljétek fel rá, hogy magatokra vállaltjátok ezt a felelősséget.” (2018. február 11.)

2. FIATALOK ÉS IDŐSEK

„Szükségetek van az idősek bölcsességére és látásmódjára. Miközben odatárjátok szárnyaitokat a szélnek, fontos, hogy felfedezzétek gyökereiteket, és meghallgassátok az előttek járók tanúságtételét. Értelmemmel rendelkező jövő építéséhez ismernetek kell a múlt eseményeit, és azokat illetően állást is kell foglalnotok. Nektek, fiataloknak megvan az erőtök, az időseknek pedig megvan az emlékezetük és a bölcsességük.” (2017. február 27.)

3. KESERŰ GONDOLATOK ÉS BIZALOM

„Ne add meg magad az éjszakának: ne felejtse, hogy az első legyőzendő ellenség nem rajtad kívül, hanem benned van! Ezért ne adj teret a keserű, sötét gondolatoknak! Ez a világ az első csoda, amit Isten tett, és Isten a mi kezünkbe adta újabb csodák megvalósulásának kegyelmét. Hit és remény kéz a kézben járnak.

Higgy a legmélyebb és legszebb igazságok létezésében!

Bízz a teremtő Istenben, a Szentlélekben, aki mindent a jó felé irányít; bízz Krisztus ölelésében, aki minden embert vár földi élete végén, hidd, hogy ő vár téged!” (2017. szeptember 20.)

4. A KERESZT BOTRÁNYA

„A Jézus Krisztusban való hit nem tréfa, nagyon is komoly dolog. Botrány, hogy Isten eljött, hogy olyan legyen, mint egy közlünk. Botrány, hogy meghalt egy kereszten. Ez a botrány a keresztré botránya. A keresztré továbbra is megbotránkozottat.

Ugyanakkor ez az egyetlen biztos út: a keresztré útja, Jézus útja, Isten Fia megtestesülésének útja. Kérlek, ne hígítsátok fel hiteteket Jézus Krisztusban. Van narancsturmix, alma- és banánturmix, de kérlek, ti ne igyatok hitturmixot! A hit teljes egész, nem szabad felhígítani. Ez Jézusba vetett hit, hit Isten emberré lett Fiában, aki szeretett engem, és meghalt értem.” (2013. július 25.)

5. BIBLIA

„Valami isteni van a kezetekben: egy könyv, amely olyan, mint a tűz; egy könyv, amelyben Isten beszél. Ne felejtsetek tehát: a Biblia nem azért van, hogy a polcra tegyük, hanem inkább azért, hogy a kezünkben tartsuk, gyakran olvassuk, minden nap, akár egyedül, akár társaságban. Egyébként is társaságban sportoltok, társaságban mentek vásárolgatni.

Miért ne lehetne közösen, ketten, hárman vagy többen olvasni a Bibliát?

Akár a szabadban, a természetben elmerülve, az erdőben, a tengerparton, este gyertyafénynél... Mély és felkavaró élményben lesz részetek.” (2015. december 4.)

6. A NYOLC BOLDOGSÁG ÉS A MÁTÉ 25

„Azt kérdezitek: mit kell tennünk, Atya? Nézd, olvasd a boldogmondásokat: jót fog tenni neked. Ha tudni akarod, konkrétan mit kell tenned, olvasd el Máté evangéliumának huszonötödik fejezetét, amely azt a mércét tartalmazza, amely szerint meg leszünk ítélve. Ezzel a két dologgal már kezetekben van a cselekvési terv: a boldogságok és Máté huszonötödik fejezete. Nem kell más egyebet olvasnotok. Egész szívemből kérem ezt tőletek.” (2013. július 25.)

7. KOCKÁZAT

„Mernünk kell új utakra lépni. Ne lepődjete meg: merni kell új utakra lépni, még ha ez veszélyekkel jár is. Az a nő és az a férfi, aki nem kockáztat, nem fejlődik. Az az intézmény, amely kockázatmentes döntéseket hoz, gyermek marad, nem fejlődik. Kockáztassatok, megfontoltan, a tanácsokat megfogadva, de haladjatok előre! Tudjátok, mi

Nekünk tetszett

lesz egy fiatalból, aki nem kockáztat? Megöregszik! Húszévesen nyugdíjba megy! A fiatal megöregszik és az egyház is megöregszik.” (2018. március 19.)

8. VÉGLEGES DÖNTÉSEK VAGY AZ IDEIGLENESÉG KULTÚRÁJA

„Sokan azt hirdetik, hogy a pillanatnyi »gyönyör« a fontos, nem éri meg az egész életre elköteleződni, végleges, »örökre szóló« döntéseket hozni, mert nem tudhatjuk, mit hoz a holnap. Én viszont azt kérem tőletek, hogy legyetek forradalmárok, újszavak szemben az árral, igen, azt kérem, hogy

lázadjatok fel az ideiglenesség e kultúrája ellen,

amely voltaképpen azt hiszi, hogy ti nem vagytok képesek a felelősségvállalásra, azt hiszi, hogy ti nem vagytok képesek igazából szeretni. Én viszont bízom bennetek, fiatalok, és imádkozom értetek. Legyen bátorságotok »szemben úszni az árral!« (2013. július 28.)

9. SZOLIDARITÁS

„Különösképpen rátok, fiatalokra bízom azt a fel-

adatot, hogy ismét az emberi kultúra középpontjába állítsátok a szolidaritást. [...] Meg kell tanulnunk a szegények mellett állni. Ne tömjük tele a szánkat szegényekről szóló szép szavakkal! Találkozzunk velük, nézzünk a szemükbe, hallgassuk meg őket! A szegények konkrét alkalmat jelentenek számunkra, hogy magával Jézussal találkozzunk, hogy megérintsük az ő szenvedő testét.” (2014. április 13.)

10. CSAPATJÁTÉK

„Kívánom nektek azt is, hogy érezzétek meg a csapatjáték ízét és szépségét, amely nagyon fontos az élet számára.

Mondjatok nemet az önzésre! Ne önmagatok érdekében játsszatok!

[...] Ha valaki egy sportegyesülethez tartozik, az azt jelenti, hogy visszautasítja az önzés és elkülönülés minden formáját, lehetőséget kap, hogy találkozzék és együtt legyen a többiekkel, hogy segítsék egymást, versenyezzenek egymás megbecsülésében, és növekedjenek a testvériségben.” (2014. június 7.)

„Szorgalmas munkánkért, jóságunkért, mellyel akár egyetlen pohár vizet is adunk társainknak szeretetből, az Úristen hálából meghív terített asztalához, megosztja velünk a Szentháromság örömteli együttlétét. Hihetetlen távlatok, lehetőség — és ez az út mindannyiunk előtt nyitva áll!”

Böjte Csaba

A pillanat, amikor rádöbbsz, hogy amúgy az egész a szeretetről szól

Kiss Máté (777blog)

“Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és mindenki, aki szeret, Istentől való és ismeri Istent. Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet. Isten szeretete abban nyilvánul meg bennünk, hogy Isten elküldte a világba egyszülött Fiát, hogy általa éljünk. A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte a Fiát bűneinkért engesztelésül.”

1Jn 4,7-10

Szeretet. Szeretet. Szeretet.

Annyiszor halljuk ezt a szót, egyházi téren szinte a csapból is ez folyik. Egy idő után esetleg már fel sem figyelünk rá. Pedig talán bele sem gondolunk, hogy egész vallásos életünknek konkrétan ez a gerince!

Sok barátom, ismerősöm között vannak gyakorló, templomba járó, mindennap imádkozó keresztények, és olyan, akik “csak” megkeresztelt emberek, azaz ún. nem gyakorló keresztények. Azonban sok esetben nem csak a Kereszttség fölvétele a közös bennük. Tudják-e, hogy mi is a leglényegesebb a valóságban? Most egy pillanatra nézzünk mi is magunkba, de tényleg, hagyjuk abba az olvasást egy kicsit, és kérdezzük meg magunktól:

Mi az értelme a hitünknek?

Tudom, a szemfülesek már biztos rájöttek arra, mire akarom ezt kihegyezni, de most tényleg őszintén, mik azok a dolgok, amik eszünkbe jutnak? Mondjuk az ima. A templomba járás. A jó erkölcs. A társadalmi szolidaritás... Na kezd már valami derengeni. Ez mind fontos persze, sőt, elengedhetetlen. Azonban mind üres, pusztán csak praktika, gyakorlat, ha nincs, ami ennek erőt is adjon.

Még mielőtt eljönne a “nagy leleplezés”, egy saját tapasztalatot szeretnék megosztani a kedves olvasókkal. Olyan 12-13 éves koromban volt egy kisebb megingásom a hitemmel kapcsolatban. Ugyan egyházi iskolába jártam, mégsem éreztem azt, hogy az a gyakorlat, mentalitás, lelkiület, amibe bele akarnak nevelni, közel állna hozzám. Igen, pontosan ilyenkor jön a kamaszodás, a nagy lázadás időszaka, és én ekkor kérdőjeleztem meg a hitemet először. Egyébként egy nagyon banális okkal zökkentettem vissza magamat:

Nos, eddig amúgy még nem sok vizet zavart nekem a hit. Sőt, valahol még jól is esik tartozni valahova.

Hát ez volt az első nagy megingásom története. Nem is volt nagy kizökkenés, mégis ekkor tettem fel először a nagy kérdést: “Mi is az értelme?”

Később gimnáziumba szintén egyházi iskolába kerültem. Eljött a karácsonyi lelkigyakorlat ideje, melyet egy atya tartott az osztályomnak. Talán ekkor talákoztam először olyan kérdésekkel, amik mélyebben érintették a hitemet. Ki is az a Jézus? Isten ő valójában? Ki nekem a felebarátom? Bevallom, ezekbe ezelőtt nem is igazán gondoltam bele. Nyolc évig tanultam előtte hittant, de hogy ki a felebarát, vagy ki Jézus, mit jelent a Szentháromság, ezek valahogy elkerülték a figyelmemet. Hanem a legnagyobb rácsodálkozásom ezután történt velem. Egyszer csak váratlanul, az atya kérdezte tőlünk egy beszélgetés kellős közepette:

“De hát nem tudtátok, hogy az egész amúgy a szeretetről szól?”

Teljesen ledöbbsztem ettől. Nem arról, hogy imádkozni kell, meg kedvesnek lenni az emberekkel, és kerülni a csúnya beszédet? Valahogy ekkor kezdett bennem összeállni egy kép, mint amikor a puzzle kis darabjai, amik egyenként nem ábrázolnak értelmet, egy nagy képpé állnak össze. Tényleg! A Szeretethimnusz (“...ha szeretet nincs bennem, mit sem érek.” 1Kor 13,1-13); az Örömhír (“Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki benne hisz el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn 3,16); az Aranyszabály (“Mindazt, amit szeretnétek, hogy megtegyenek nektek az emberek, tegyétek meg ti is nekik.” Mt 7,12). Hát akkor ez a lényeg.

Igen, egész pontosan a Szeretet a gerince az egész vallásosságunknak. Innentől kezdve máshogy kezdem tekinteni a hitemre, és annak gyakorlására. Próbáltam minden gyakorlatomat a szeretet összefüggésében végezni, hogy azt ne üres kötelességtudatból csináljam, hanem isten- és emberszeretetből. Különben az előbb említett Szeretethimnusz mutatja be tétélesen, hogy legyen bármekkora Istentől kapott hatalmunk, csakis akkor ér valamit, ha a Szeretet bennünk van. Szeressünk hát! Istent, egymást, és önmagunkat is.

Ajánló

Szentségimádás iskolája

A NEK 2018/19-es ötletfüzete alapján

Röviden: 12 találkozó Jézussal.

Annak idején a tanítványok kérték Jézust: „Mester, taníts minket imádkozni!”

Te is biztosan szívesen beszélgetnél Istennel, szívesen lennél vele kapcsolatban, de a kommunikáció nem is olyan könnyű. Az istenkapcsolat fejlődésében ad segítséget a szentségimádás iskolája. 12 alkalom, 12 megközelítése az imádságnak. Ha Te is

szeretnéd megtanulni ezt a fajta kommunikációt, ha vágyasz arra, hogy meghalld Isten szavát, ha mélyebb kapcsolatot szeretnél kialakítani Jézussal, az Isten Fiával, akkor a szentségimádás iskoláját Neked találták ki. Nem kell mást tenned, mint eljönni szeptember 16-tól az MSZT-ben induló adorációs iskolára. Bővebb információt Sivadó Mónitól vagy Sinka Domitól kaphatsz.

„Jézussal élni öröm! Gyere és éld át! Töltődj fel zenével, tanúságtételekkel, 2000 fiatallal a ForrásPonton!

Meghívott vendégeink:

Hodász András atya (777blog.hu),
Gersei Csenge (Pure; bellagirlmagazin.hu)
Vecsei H. Miklós (színművész)
– és persze örökös házigazdánk: Jézus Krisztus!

Időpont: 2018. szeptember 15., szombat, 14:00-21:00 óra

Helyszín: MOM Sport (Budapest, Csörsz u. 14-16., 1123)

Kapunyitás: 14:00 óra

A rendezvényen való részvétel ingyenes, a helyek

korlátozott száma miatt regisztrációhoz kötött. Itt regisztrálhatsz: <https://forraspont.iec2020.hu/#/>

A programból:

- Zenés dicsőítés (4 Akkord Show Kórusal)
- Tanúságtételek
- Pódiumbeszélgetés
- Tanítás
- Szentmise Erdő Péter bíborossal
- Szentségimádás

Erre a rendezvényünkre a 15-30 év közöttieket várjuk. Ha régebb óta vagy fiatal és elmúltál 30 éves, kérünk, hogy add tovább az esemény hírét. Imáiddal támogasd a rendezvényt, hogy a Szentlélek minél több fiatalt szólíthasson meg. Köszönjük!”

„Én vagyok az élet kenyere – felelte Jézus. – Aki hozzám jön, többé nem éhezik, s aki bennem hisz, nem szomjazik soha.” (Jn 6,35)

Keresztény könyvek a Facebookon - olvass és írd róla!

Ambrus Betti (azúr)

Nagyon szeretem a könyveket. Legjobban azokat, amelyeknek köze van a kereszténységhez; amelyek az enyémhez hasonló értékrendet képviselnek. Szeretek Istenről olvasni a Biblián kívül is. Olvasásélményeimet gyakran elmondtam eddig néhány embernek, de sokszor azt éreztem, bár csak sokkal többen hallhatnának erről vagy arról a könyvről... S pár emberrel való beszélgetésem során kiderült, bizony ők is hasonló cipőben járnak; úgy elmondanánk a világnak: héé, ezt a könyvet olvassátok el, mert ez tényleg irtóra király! De hiába... Nem sok emberhez jut el a híre, legalábbis nem annyira, amennyihez kellene.

Éppen ezért fogalmazódott meg bennem egy imaidóm során, hogy alapítok egy Facebook csoportot, ahol megoszthatjuk egymással az olvasás élményeinket. Sokat imádkoztam, hogy ez a csoport tényleg Istenről, a keresztény-

OLVASS, ÉS
ÍRJ
RÓ-
LA!

KERESZTÉNY KÖNYVEK,
AMIKET EL KELL OLVASNOD

ségről, keresztény értékekről szóljon. Hogy az emberek találkozzanak Istennel az ajánlott könyveken keresztül... Így született meg a „Keresztény könyvek, amiket el kell olvasnod” nevű Facebook csoport, amely közösség már több, mint ezer embert számlál, s ahol nap mint nap értékes könyvajánlók látnak napvilágot. A csoport leírása így hangzik: „Keresztényként sok keresztény könyvet ismerünk... De nem eleget! Milyen rengeteg jó keresztény könyv van, amelyekről sosem hallottunk... Ez a csoport azért jött létre, hogy meg tudjuk osztani egymással egy-egy keresztény könyv olvasása közben szerzett tapasztalatainkat, élményeinket, és hogy ajánlhassunk egymásnak jobbnál jobb olvasnivalókat.”

Ha szeretsz olvasni, ha nem tudod, mit olvass, vagy éppen egy olyan könyvet olvastál, amelyet meg kell osztanod másokkal... Csatlakozz bátran!

Ajánló

Egyetemisták szakácskönyve

Egri Katalin

Napjainkban a könyvesboltok polcain elárasztják a receptgyűjtemények. Egyesek teljes gasztronómiai palettával szolgálnak, mások főzőiskolával színesítik a kínálatot, megint mások csak tematikusan, egy-egy ételcsaládot dolgoznak fel, esetleg egy nemzet konyháját ismertetik.

A Budapesti Római Katolikus Egyetemi és Főiskolai Lelkészség gondozásában most megjelent Egyetemisták szakácskönyve egy különleges gyűjtemény. A benne található receptek sok éve jelennek meg a negyedévente kiadott Egyetemes című

észmérnök, aki a világot járva különös érdeklődéssel fordult a helyi gasztronómia felé. Tapasztalatait kreatívan átültette a hazai íz-világba, így nemcsak családja élvezheti ezt az új hobbit, de az egyetemisták is kaphatnak belőle ötleteket, feldobhatják vele a menzai ételek egyhangúságát.

A receptek továbbfejlesztésének sincs akadálya, csak a fantázia szab határt. Az elkészítésük nem bonyolult, nem kíván nagy előképzettséget, mégis nagy sikert arathatunk vele akár baráti körben, akár, ha a kollégiumban az otthonról hozott „hazai” már elfogyott.

A könyvben szereplő 101 receptet ételféleségenként csoportosítva találjuk. A levesek, egytálételek, húsfélék, saláták és krémek, tészták és édes sütik mellett még szabad ég alatti sütés-főzéshez is kapunk ötleteket. A sort a karácsonyi édességek zárják.

A könyvet végiglapozgatva szinte kedvet kapunk, hogy az ételekből egyet-egyét azonnal kipróbáljunk. Így nekem mindjárt első lesz a tiszántúli pecsenye, ami nem túl bonyolult, kevés hozzávalót kell beszerezni, és még az elkészítési idő is igen rövid. A kiadványban szereplő egyszerű, színes grafikákat Damó István készítette.

Kiadja: Budapesti R.K. Egyetemi és Főiskolai Lelkészség Budapest, 2018. Felelős kiadó: Dr. Pákozdi István, ára 1.200.- Ft.

Receptek

Dr. Zakar András

Mexikói rakott bab

Ötven dkg száraz tarkababot egy éjszakára hideg vízben áztatunk (frissen fejtett tarkababból a legfinomabb, és akkor elmaradhat az áztatási művelet). A főzés első lépcsőjeként a babról leöntjük a főzővizet, és egy lábosba zúdítjuk a babot és felöntjük hideg vízzel, hogy a babot ellepje,

és halk rotyogással puhára főzzük. Vigyázzunk, hogy a babot ne főzzük túl. A vizet nem szabad megsózni, mert a bab nem fog megpuhulni! A megpuhult babról leöntjük a főzővizet, és hagyjuk kicsit kihűlni.

Egy serpenyőben 2 evőkanál disznózsíron (legjobb a mangalica zsír) üvegesre párolunk egy nagy fej apróra vágott vöröshagymát. Hozzákeverünk egy evőkanálnyi

csípős paprikakrémet, egy kávéskanálnyi sót, egy közepes doboznyi sűrített paradicsom konzervet majd hozzáelegyítünk 1 kg darált disznólapockát, egy teáskanálnyi szurokfűvet, egy kávéskanálnyi őrölt római köményt. Jól összeforgatjuk és lassú tűzön, időnként kevergetve addig pirítjuk, míg az összes víz el nem párolog. Levesszük a serpenyőt a tűzről, pár percig pihentetjük a keveréket.

Egy nagyobb tűzálló tálat kibélelünk bacon szalonna szeletekkel (kb. 10-15 dkg). Ráarakunk egy sor babot, majd egy réteg darált hús következik, ezt követően pedig két közepes paradicsom vékony szeletekre vágva. Ujból bab, darált hús, végül ismét 3 db szeletre vágott paradicsom réteg következik. A tetejét vékony bacon szalonna szelettel borítjuk be.

180 °C-ra előmelegített sütőben 25-30 percig sütjük. Tálaláskor ízlés szerint meghinthetjük apróra szelt chili paprikával. Friss kenyérral és paradicsomsalátával kínálhatjuk az asztalon.

Almás sütemény

Egy nagyméretű keverőtálban habosra keverünk fakanállal 3 egész tojást, 30 dkg porcukrot, egy zacskó Bourbon

vaníliás cukrot és fél zacskó sütőport. Fél kg almát (lehetőség szerint Jonatán vagy Idared fajtát válasszunk) meghámozzunk, és nagylukú reszelőn lereszelünk, és a keverőtálba öntünk. Óvatosan összekeverjük az alkotókat, majd hozzáadunk egy-egy kávéskanálnyi őrölt fahéjat és őrölt szegfűszeget. Végül hozzászítalunk 30 dkg lisztet és homogénre keverjük.

A tepsit alaposan kikenjük disznózsírral, gazdagon megszórjuk liszttel a tepsi oldalait is. Beleöntjük a keveréket a tepsibe és egyenletesen elterítjük. Előmelegített sütőben 180 °C-on kb. 20-25 percig sütjük.

Megvárjuk, amíg kihűl, és csak utána vágjuk kockákra. Elég édes, így nem szükséges porcukorral meghinteni, hacsak nincsen édesszájú vendég.

Jó főzőcskét!

Dr. Zakar András

Hegedűs Márk (bordó)

Horizont

napfény öntözi újra a bágyadt tájat
ocsúdnak a lelkek, eszmél a világ
lázongva szakítjuk mind a gátakat
lánggra gyúl bennünk a kíváncsiság

találkozások aranya rejlik dalunkban
utazunk, utazunk, jelzőtűz a lángunk
fürdetve a nyarat és kincset kaparva
a Horizont felé szédül a lábunk”

Sinka Domonkos (tejszín)

Útkeresés

Kerestelek fent az égen
Földön, fényben és sötétben
A víz alatt, s a levegőben
Nem leltelek meg Istenem

Kerestelek a könyvekben
Pál Feriben, Benedekben
Előadások hegyében
Nem leltelek meg Istenem

Kerestelek természetben
Fák között is az erdőben
Az Alföldön s pusztaságban
Nem leltelek meg Istenem

Kerestelek a filmekben
Keresztre feszítetten
a fészbukon se nem vagy fent
Nem leltelek meg Istenem

Kerestelek lányok között
Így lettem en címer- ökör
Féltem már megkeseredtem
Nem leltelek meg Istenem

Majd egyszer csak mint a hajnal
Bringázástól mosott aggyal
Megléltelek a szívemben
Hálát adok Istenem!

Kérlek, ne igyál, ha vezetsz. Még nem vagy felkészülve arra, hogy engem láss.

El tudod képzelni, mennyibe kerülne a levegő, ha valaki más szolgáltatná?

Mit kell tennem, hogy felkeltssem a figyelmedet? Adjak fel egy újsághirdetést?

Azt gondoltam, hogy a világot fekete-fehérnek teremtem. Aztán azt mondtam ... neem!

Ha elszalasztottad a hajnalt, nem baj. Holnap csinálok neked újat.

Véleményem szerint te vagy a legszebb teremtménye a Földnek. OK, kicsit elfogult vagyok.

Melyik részét nem érted annak, hogy „Ne...” ?

Szeretem az esküvőket, hívj meg a tiedre!
Ezt a “Szeresd felebarátodat”... én komolyan gondoltam.

Olvastad már az én best selleremet? Komoly kihívás.

Hogyan csinálják a tejport?
Nem adnak vizet a tehénnek.

Melyik háziállatnak van nyomása, ellenállása, és fázisszöge is?
Hát a Csirkének, mert Bar-Ohm-Phi.

Mi van a gépészmérnök sírján?
Fogaskoszorú.

Mi az, hosszú és vérzik?
Sebes vonat.

A székely és a felesége beszélget:
- Úgy hallottam, hogy a Kati terhes lett.
- Az az ő dolga.
- De azt mondják, hogy a gyerek tőled van.
- Az az én dolgom.
- És én most mit csináljak?
- Az a te dolgod.

Fuvolaima

Fülep Márk (MKK+)

Fuvola szóló

FUVOLAIMA

a Boldogasszony anyánk c. magyar egyházi népénekre

Szoszna Demeter(1703-1734) bencés szerzetes Énekgyűjteményéből (1714)

Szerző: valószínű Lamesics Bonifác (1674-1737) bencés szerzetes

Készült a Magyar Szentek Temploma közösségi termének megáldására

Fülep Márk feldolg.

MKK+

Bp-Lágymányos, 2018.05.24.

Rubato e quasi una fantasia ♩=60

mf

p

Boldog - asszony A - nyánk, Rég-i nagy Pát - ró - nánk!

mp *p* *mp*

Nagy inségben levén, Így szó-lít meg ha-zánk,

mf *f*

Magyarországról, É - des ha - zánk - ról, Ne feledkez - zél el

subito p

Szegény magyarokról!

1' 17"

A szöveg csupán tájékoztatásul szolgál a fuvolásnak, hogy a dallamot kifejezően tudja kiemelni.

A mű nem énekkíséretnek készült, nem szabad énekkel együtt előadni. Viszont népének megszólalása előtt vagy után javasolt.

Fejtsd meg és nyerj!

Kassai Dániel (tejszín)

Fejtsd meg a rejtvényt a meghatározások alapján! A sorszámozott mezőket sorrendben összeolvasva két szót kapsz eredményül. **A megfejtést** október 23-áig az egyetemes.ujstag@gmail.com címre **beküldők túró rudít nyerhetnek** (ételallergia esetén egyeztetés szerinti nyeremény)!

A sorok meghatározásai: **a)** Közítábor egy programja melyen Ildikó nővér is részt vett, **b)** Milyen emléknapon volt a teremavató? (... Keresztények Segítség), **c)** Közítábor főszervezője, **d)** Hol született a közivezető?, **e)** THN helyszíne volt, **f)** Ferenc pápa 10. buzdítása, **g)** Kinek tekintjük Lisieux-i Szent Terézt?, **h)** Európa védőszentje: Szent ... , **i)** Fülep Márk kottájának címe

Az Egyetemes 87. szám keresztrejtvény játékának megoldása: MKK Zenekar.

A játék nyertesei (beküldési sorrendben): Borzsák Dorottya, Csikota Balázs, Baranyi Kinga és Eckert Márta.

Köszönjük hogy megoldottátok a rejtvényt és beküldtétek a megoldását! A nyereményeket a köziben vehetitek át Sinka Domonkostól.

Hirdetések,
impresszum

Hirdetések

Fontosan és pontosan

1. Az első MKK közö-alkalom: szeptember 6. 18.30 órakor.
2. Tanévnitó Veni Sancte: szeptember 9. vasárnap 19 óra, az MSzT-ben.
3. Forráspont – Egy nap Jézussal - néven eucharisztikus dicsőítésre hívunk szeptember 15-én, szombaton 14.00 – 21.00 óráig a MOM Sport csarnokban (XII., Csörsz utca 14/16). Regisztrálj: iec2020.hu/forraspont oldalon!
4. Szeptember 16-tól vasárnap esténként a 19 órás mise után szentségimádás iskoláját tartunk. Gyertek! *Részletek az MKK honlapján olvashatók.*
5. OEZ (Országos Egyetemista Zarándoklat): szeptember 29-30: Mátraverebély-Szentkútra, ahol szeptember 30-án 11 órakor lesz az egyetemisták idei búcsúja. (Részletek az egylelk.com honlapon.)
6. Gitáros szentmise egy újmisést atyával: október 7-én 19 órakor vendégünk: Szabó Gábor piarista tanár, aki a szentmisét és a prédikációt tartja, valamint újmisést áldásban részesíti a jelenlevőket.
7. Katalin-bál: november 24-én, szombaton.
8. Latin nyelvű szentmise november 25-én, 19 órakor.
9. Adventi lelki gyakorlatunk: november 30-tól december 2-ig Kunszentmártonban a karmelita lelki gyakorlatos házban. (Részletek a honlapunkon.)
10. Az Egyetemisták szakácskönyve a Lelkészségen kapható 1.200.- Ft-ért.
11. Honlapunk elérhető az egylelk.com címen. Korábbi számaink is itt olvashatók.
12. 2019 őszén Grazban egy regionális taizéi találkozót tartanak. Bővebb információk hamarosan, illetve a both@khg-graz.at e-mail címen.

IMPRESSZUM

Felelős kiadó: **Dr. Pákozdi István** egyetemi lelkész. Szerkesztők, tördelők **Ambrus Betti, Kassai Dániel, Mihalovits Márk, Mohay Angelika, Móricz Márta Mikolt, Sinka Domonkos és Tempfli Noémi**. Nyomdai munka: **Koncz Viktor**, Másoló Futár Kft. 1095 Bp. Soroksári út 48. www.masolofutar.hu

Köszönjük Ambrus Betti, Bakonyi Bence, Böjte Csaba, Chiara Lubich, Csertán Tamás, Egri Katalin, Ferenc pápa, Fodor Sára, Hegedűs Márk, Horváth Benedek, Korzenszky Richárd, Kostka Dóra, Kovács Bernadett, Kozelka Jani, Károlyfi Hanna, Mohay Piroska, Móricz Mikolt Márta, Sinka Domonkos, Sivadó Zsófi, Tempfli Noémi, Tóth Kinga, Virág Fanni, Dr. Zakar András, Zics Ildikó nővér és Zöld Peti írásait! 1 cikket a Magyar Kurír, 2 cikket a 777blog, 1 cikket a Vatican News, illetve szintén 1 cikket pedig az Aleteia oldalról vettünk át.

Szeretettel várjuk írásaitokat, valamint azokat az írásokat, amiket ti ajánlotok! A következő szám lapzártája október 23-án lesz.

Az újság e-mail címe: egyetemes.ujzag@gmail.com

A címlapkép elhunyt Komáromi János grafikus, tanár rajza grafikája.

A Lelkészség címe: 1117 Budapest, Magyar Tudósok krt. 1. Tel.: +36 1 203-1734. egylelkbp@gmail.com, www.egylelk.com, honlapunkon a korábbi Egyetemes újságok számai is megtalálhatóak.

Sikeres szorgalmi időszakot kívánunk mindenkinek!